

letnik XX - št. 6, junij 2013

Glasilo občine Trzin

odsevi

Voda je naša last
Trzinska pomlad

Zlata poroka častnega občana

Teden in pol zdravja

Načrtno oblikovanje telesa

Poletna Hypoxi akcija **50 % ceneje** na vse storitve:

8 obiskov **135 EUR**, prej 270 EUR

Rezultat:

manjši obseg za 1 konfekcijsko številko, zmanjšanje celulita.

studio Trzin; 041 538 514

Oblikovanje, izdelava in
prodaja elektronskih
knjig za začetnike

(100 strani, 18,90 €)

*Naročila in informacije na www.strancar.com.
Na voljo tudi v vseh boljše
založenih knjigarnah in
spletnih trgovinah.*

Trzinske muhe

Želel sem pisati kot prejšnja leta - o koncu šolskega leta, počitniških hrepenenjih, dišečih travah rožnika in lepoti sveta, ki nas obdaja. Pa me obletavajo muhe. V brošurici, ki so jo izdali ob festivalu Trzinska pomlad je zapisano, da so zgodbe, ki jih predstavljajo na trzinskem odru, take, da bomo o njih premišljevali še dolgo, ko bomo odšli s predstave. Najprej sem si rekel, da gre za dobro propagandno besedilo, ko sem se vračal domov s predstave Otroka muh, ki je bila ena od vrhuncev festivala, pa si nisem mogel kaj, da ne bi tiste grozljivke o ljudstvu, ki je slepo od nemoči in krute pravljice, s katero si ga podreja kraljica Klimestra, »prenašal« v sedanji čas. Kot muhe so me obletavale vzporednice, ki jih lahko najdem pri svojem delu, v službi, v naši državi, v Evropi in tudi v Trzinu. Smo res povsod tako zaslepljeni, nemočni, da vdano nasedamo pravljicam naših vodilnih? Zakaj ne razmišljamo s svojo glavo? Kam so šle tiste vrednote, ki naj bi krasile našo družbo? Prijateljstvo, tovarištvo, medsebojna pomoč in spoštovanje, poštenje, čast, resnicoljubnost ...

Sistem, ki smo ga gradili po osamosvojitvi, se kruši, podira. Priložnost so izrabili tisti, ki so mislili le nase in nimajo vesti, srčne

kulture, čuta do pravice in sočutja do tistih, ki pomoč potrebujejo. Ljudje se spreminjajo v brezosebne skupine, množice, ki sledijo voditeljem. Ti pa si domišljajo, da za njih zakoni ne veljajo. Vsak dan beremo in poslušamo o kazenskih obravnavah nepravilnosti naših gospodarstvenikov, politikov in drugih vidnih osebnosti. Luknjasti pravni sistem melje izjemno počasi in dopušča blokade in zastaranje grehov že pri samih postopkih, še preden se dogovorijo, kaj naj bi bil sploh prekršek, zaradi katerega naj bi začeli soditi. Naše bogastvo so pogoltnili koristolovci, poskrili so ga v tujini in v zasebnih labirintih prevar, bruseljska trojka pa nam nalaga zategovanje pasu. Tudi nova vlada le išče, kje bi se še dalo postrgati kak evro, ne zna pa zagotoviti pogojev za nova delovna mesta, ki bi ljudem omogočila zaslužek in dostojno življenje. Naši vodilni se še preveč ukvarjajo drug z drugim in nabiranjem političnih točk za prihodnje volitve. Niso razumeli nedavnih protestov, ko so ljudje vzklikali, da jim je dosti in da morajo z oblasti vsi pokvarjenici. Protesti so zdaj izgubili ostrino, vendar nisem prepričan, da so ljudje onemeli zaradi nemoči.

Tudi v Trzinu so vse izrazitejše želje tistih, ki bi radi krojili usodo občine, zato skušajo druge prepričati o svoji nepogrešljivosti, nezmotljivosti. V uredništvu Odseva spet čutimo žuganje in prikrita opozorila z različnih strani, da naj se ne uklonimo nasprotni strani. Ne verjamemo v nezmotljivost, vendar se trudimo, da bi bili kar najbolj objektivni, pri tem pa se ne želimo podrežati nikomur. Če želimo ostati verodostojen občinski časopis, moramo ostati zvesti novinarskim vrednotam, objektiv-

nosti in kar najbolj vernemu odsliskavanju tistega, kar se v kraju dogaja. Za nas je največja nagrada zaupanje bralcev, za to pa moramo ohraniti avtonomijo. Vemo, da je informacija moč, prepričani pa smo, da morajo te informacije in s tem tudi moč in znanje dobiti ljudje, naši bralci, občani. Njim je namenjen naš časopis, zato si bomo še naprej prizadevali, da bi jih kar najbolje obveščali. Ni nam všeč, da nam mečejo polena pod noge. Naše delo je transparentno, naši bralci lahko ocenijo, koliko truda vlagamo v te strani. Menimo, da za pošteno delo zaslužimo tudi pošteno plačilo. Brez najrazličnejših pritiskov in izgubljanja energije za nepomembne stvari bi bilo lahko delo uredništva Odseva še bolj kakovostno. Tistim, ki dobro delajo, se nas ni treba bati. Znamo tudi pohvaliti. Moram pa tudi zapisati, da se ne bojimo zapisati kritik in slabih ocen. Tudi kritike so potrebne, saj lahko igrajo pomembno vlogo pri izboljševanju življenja in razmer v občini.

Ker se zavedamo, da lahko površne kritike kar vse vprek pogosto naredijo več škode kot koristi, smo tudi pri kritikah zadržani. Predvsem si ne želimo nepremišljenih, rušilnih kritik. Mogoče kdaj razočaramo kakšnega nestrpnega, vendar imamo dober spomin. Če se nam bo zazdelo, da bi bila kritika vseeno umestna, lahko kadarkoli spomnimo tudi na stare grehe. Vsekakor pa z našim pisanjem ne želimo Trzinu povzročati škode. Do zdaj ste nas bralci sorazmerno dobro sprejemali. Vemo, da bi lahko bili še precej boljši, vendar bi nam morali tisti, ki imajo škarje in platno v rokah, namenjati več zaupanja in tudi boljše pogoje za delovanje.

Urednik

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**

Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
julijsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. julija
2013

Slika na naslovnici
Muhe Trzinske pomladi
Foto: Andrej Nemeč

Nudimo pomoč pri sestavljanju vseh obrazcev za upokojitev in skrbimo za dokončne rešitve.

Informacije na tel.: **041 606 559**

Močnik Francka, Mengeška 69,
Trzin

Zbiram stare gramofonske plošče in kasete narodno-zabavnih ansamblov ter tudi ostalih izvajalcev. Kdor bi jih podaril ali prodal po simbolični ceni, naj me pokliče na 041/321 - 320. Možna je tudi menjava z računalnikom ali računalniškimi komponentami.

Županov kotichek

Ministru Virantu je pred kratkim spet uspelo dodobra vznemiriti slovensko javnost in vzbuditi tudi nekaj slabe volje po manjših občinah, in celo v Trzinu je njegova izjava, da bi bilo treba, oziroma da on celo načrtuje prepolovitev števila slovenskih občin oziroma ukinitve vsaj stotih najmanjših občin in pripojitev le-teh k večjim občinam, povzročila nekaj odmevov in različnih pričakovanj.

Navidezni argumenti

V časopisih in drugih medijih se je nemudoma pojavilo veliko število pritrdilnih, a tudi odklonilnih mnenj v zvezi z ministrovo pobudo. Pri tem je zanimivo, še več – simptomatično, zlasti to, kako prostodušno zagovorniki združevanja in ukinjanja občin uporabljajo na videz tehtne in tako rekoč vnebovpijoče argumente za svoja stališča, ki pa so v mnogih primerih nevzdržno ne-

natančni, lahko bi celo rekli, popolnoma izmišljeni in lažni. Tako je bilo, denimo, kar nekajkrat mogoče v povsem resnih medijih prebrati, da imamo v Sloveniji najmanjše občine na svetu oziroma daleč največ občin glede na število prebivalcev; upam vsaj, da ni česa podobnega izustil gospod minister, saj bi to pričalo o njegovi popolni neinformiranosti in nevednosti. Kar nekajkrat se je v medijih ponovila zelo popularna primerjava, češ da šteje New York kar precej milijonov prebivalcev, in vendar ima samo enega župana, v Sloveniji pa imamo ob dveh milijonih prebivalcev 212 (211 delujočih) občin. Pri tem seveda vsakdo, ki razglasi to učinkovito primerjavo, zamolči dejstvo, da v ZDA ne obstajajo samo občine, kot so New York, Chicago, Los Angeles ali Dallas, temveč tudi številne podeželske občine, katerih povprečna velikost je glede na število prebivalcev popolnoma primerljiva s povprečno velikostjo naših občin; teritorialno pa so res večje glede na bolj redko poseljenost podeželja v ZDA. Seveda tudi v Sloveniji velja načelo eno mesto ena občina (MO Ljubljana, MO Maribor, MO Celje, MO Kranj itd.). Resnici na ljubo velja izpostaviti še primerjavo z evropskimi občinami. Povprečje velikosti občin na območju 27 držav EU je 5.580 prebivalcev na posamezno občino (l. 2011), povprečna velikost slovenskih občin je 9.727 prebivalcev. To pomeni, da so slovenske občine med nadpovprečno velikimi v EU oziroma da ima v povprečju večje občine od slovenskih v EU v bistvu samo Bolgarija. Res pa je, da imajo še vedno večje občine v vseh bivših jugoslovanskih republikah, razen na Hrvaškem (povprečje 7.717 prebivalcev). Tako govorijo stvarni in uradni podatki; za razliko od demagoških izjav in sporočil poklicanih in nepoklicanih strokovnjakov. Vprašanje pa je, zakaj je vprašanje velikosti občin sploh važno. V bistvu je to vprašanje povezano s ključnimi načeli Evropske listine o lokalni samoupravi, kajti glede na tip poselitve, glede na tradicionalno členitev in hkrati medsebojno povezanost krajev (fare, šolski okoliši, pokritost z mrežo trgovin, poštni, zdravstvenih ustanov ipd.) je takšna členitev, kot trenutno velja, verjetno dokaj logična, razen morda v posameznih primerih, kot so na eni strani MO Koper in na drugi strani kakšna res majhna občina, pri čemer ni nepomembno vprašanje, ali gre v takem primeru za obmejno območje, in

za vprašanje, kako daleč bi imeli prebivalci takšne občine do občinskega središča, če bi bili del neke večje občine (n.pr. prebivalci Osilnice do Kočevja ipd.).

Nepremišljenost izjav

Gre skratka za precejšnjo nepremišljenost in neutemeljenost izjav o pretirani razdrobljenosti Slovenije; še posebej, če mrežo naših občin primerjamo z mrežami občin v državah, ki veljajo za tradicionalno demokratske države in hkrati za zgled razvitosti, spoštovanja človekovih pravic ipd. (Velika Britanija, Avstrija, Nemčija, Francija, skandinavske države), ki imajo vse po vrsti manjše, v nekaterih primerih več kot dvakrat manjše občine kot Slovenija (Avstrija, Francija). Če bi tako razmišljal tudi minister, bi bilo to dvakrat nepremišljeno in vprašljivo, saj bi to pomenilo lahko celo neke vrste nespoštovanje osnovnih načel Evropske listine o lokalni samoupravi. Hkrati pa je treba poudariti, da se v času krize najbrž nobena pametna država ne loteva takšne reforme, kot bi jo pomenila prepolovitev števila občin, kajti to bi povzročilo, da bi mnogi projekti zastali oziroma potekali bistveno počasneje, kot potekajo sedaj. Na novo združene občine bi se morale ukvarjati same s seboj, se reorganizirati, na novo razmišljati o strategijah razvoja, na novo oblikovati svoje občinske uprave ipd. Skratka, v mnogih primerih bi bilo lahko tudi celo mandatno obdobje na nek način izgubljeno; in najbrž si minister, ki se drugače veliko ukvarja z reševanjem iz krize, tega ne želi ali si vsaj ne bi smel žele. Res pa je, da ima Slovenija nekaj težav, ker ni rešeno vprašanje decentralizacije države, vključno z ustrezno regionalizacijo, kar bi po mojem prepričanju pomenilo največ šest regij (idealno število pa bi bilo tri regije). Grožnja z ukinjanjem oziroma združevanjem občin je po mojem mnenju prej izraz razmišljanja o nadaljnji centralizaciji, predvsem pa izraz težnje političnih strank, da bi bolj dosledno obvladovale občine, kajti zdaj je ravno za manjše občine značilno, da precej glasov na volitvah poberejo t. i. neodvisne liste in neodvisni kandidati za župane. Tudi to nekateri razumemo kot dokaz višje ravni demokracije, strankarski veljaki pa lahko tudi kot nepotrebno omejevanje njihove moči in oblasti.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Napovednik TD Kanja za junij/julij 2013

22. junij – Ljubljana, Pogačarjev trg
Od 15.00 dalje

28. junij - Trzin
19.30 na športni ploščadi OŠ Trzin

27. julij
Velika planina

TD Kanja sodeluje v programu ob dnevu državnosti

XII. Mednarodni folklorni festival

Pastirski praznik

Poročilo s 23. redne, junijske seje Občinskega sveta Občine Trzin

Seja spodbudnih poročil in občutka nelagodja

Seja Občinskega sveta, ki so jo sklicali 12. junija, je imela na dnevnem redu kar 13 točk, večinoma obravnav letnih poročil javnih zavodov in ustanov, ki so v pristojnosti občine, ob tem pa je bilo tudi znotraj posameznih točk po več podtočk, saj so pod isto točko združili poročila še več sorodnih ustanov.

Že takoj ob začetku seje je svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar izrazil nezadovoljstvo nad zapisnikom in potekom prejšnje, aprilske seje, saj je menil, da ni mogel zaključiti razprave, da svetniki niso dobili vseh in ustreznih informacij za sklepanje o tako pomembni zadevi, kot so podražitve komunalnih storitev. Povedal je, da so skušali predstavniki opozicije priti do dodatnih podatkov, pa so jim v Javnem komunalnem podjetju Prodnik pojasnili, da gre za gradiva, ki niso javno dostopna. Romeo Podlogar je izrazil začudenje, kako neka pomembna gradiva niso dostopna občinskim svetnikom občine, ki je soupravljalca Javnega podjetja. Župan Občine Trzin g. Anton Peršak je pojasnil, da je bil na prejšnji seji občinskega sveta poročevalec direktor Prodnika, Romeo Podlogar pa je vztrajal, da Marko Fatur ni predstavil pravih podatkov, potrebnih za odločanje o tako pomembnih stvareh. Junijsko sejo so nadaljevali, ne da bi dosegli soglasje glede tega vprašanja.

Pri naslednji točki dnevnega reda, sprejemanju in potrjevanju predlaganega dnevnega reda 23. redne seje, je Romeo Podlogar opozoril, da so v preteklosti, med enim prejšnjih mandатов občinskega sveta sprejeli sklep, da redne točke vseh sej, to je Pobude in vprašanja občinskih svetnikov, ne bodo uvrščali na zadnje mesto dnevnega reda, ko naj bi pozornost sestankujočih že pojemale. To naj bi priporočala tudi Služba za javno samoupravo, v predlogu za tokratno sejo pa je bila ta točka na zadnjem, 13. mestu. Župan g. Peršak je takoj predlagal spremembo vrstnega reda in glasovanje o tem, da bi točko Pobude in vprašanja svetnikov pri 27. redni seji postavili na prvo mesto, vendar večina pozicijskih svetnikov tega ni podprla.

Brez zapletov so nato potrdili uradno prečiščeno besedilo Odloka o občinskem prostorskem načrtu, saj naj bi spremembe prispevale k jasnejši in preprostejši uporabi Odloka za občane, lastnike zemljišč, in projektante ter upravne delavce. Brez razprave so se svetniki in svetnice nato seznanili s konsolidirano bilanco stanja Občine, ki so jo že obravnavali na prejšnji redni seji.

Pri tretji točki dnevnega reda - ocena izvajanja občinskega programa varnosti v preteklem letu - je Občinski svet nagovoril komandir Policijske postaje Domžale Božidar Fekonja. Med drugim

je poudaril, da je bil Trzin v lanskem letu ena najbolj varnih in najmanj problematičnih občin. Povedal pa je, da zaznavajo porast kriminalitete, vendar gre pri tem v največji meri za kazniva dejanja na Petrolovi bencinski črpalki, kjer vozniki vse pogosteje ne plačujejo goriva, ob tem pa neredko tudi kradejo registrske tablice, tako da so težko ulovljivi. Lani so na celotnem postajnem območju obravnavali 547 prometnih nesreč, od tega v Trzinu 47, kar pomeni le 8,59 % vseh obravnavanih prometnih nesreč na njihovem območju. Glavni vzroki prometnih nesreč so bili neupoštevanje pravil prednosti, nepravilni premiki vozil, neprimerna hitrost in neustrezna varnostna razdalja.

Pri naslednji točki je ga. Vika Kreča, višja svetovalka župana za ZiR, obrambo, varnost in druge zadeve, poročala o izvedeni čistilni akciji Očistimo Trzin 2013. Akcija je bila že utečena in uspešna. V njej je sodelovalo preko 200 udeležencev, ki so nabrali kakih 20 m³ odpadkov. Ugotavljajo, da se število divjih odlagališč na območju občine zmanjšuje. Ob tem je župan spomnil tudi na nedavno akcijo očiščevanja invazivnih rastlin, ki je bila kljub slabemu vremenu uspešna.

Direktor Zdravstvena zavoda Domžale dr. Janez Svovjšak je nato Občinski svet seznanil z letnim poročilom ZD Domžale ter s poročilom o izvajanju Programa Svit v preteklem letu. Kljub vse težjim pogojem, na kar vplivajo razmere v državi, domžalski Zdravstveni dom deluje dobro, in je v letu 2012 dosegel za 459.507 EUR presežka prihodkov nad odhodki, kar pa je za 11,5 % manj, kot je bil presežek v letu pred tem.

Brez posebne razprave je Občinski svet nato potrdil Poslovno poročilo Centra za socialno delo Domžale in nato še Poročilo Doma počitka Mengeš o izvajanju pomoči na domu v letu 2012. Tudi iz teh poročil je zaznati, da se družbene razmere slabšajo, vendar na našem območju še ni posebno alarmantnih težav.

Direktorica Centralne čistilne naprave Domžale Kamnik dr. Marjeta Stražar je poročala o lanskoletnem poslovanju CČN in predstavila naloge, ki so pred CČN in občinami solastnicami čistilne naprave. V skladu z evropskimi zahtevami se pripravljajo na obsežno sanacijo in povečanje Čistilne naprave, za kar računajo v precejšnji meri tudi na sredstva Evrope in države.

Pri naslednji, deveti točki dnevnega reda so člani in članice občinskega sveta poslušali letna poročila Osnovne šole Trzin, Osnovne šole Roje, Knjižnice Domžale, Medobčinskega muzeja Kamnik in Glasbene šole Domžale. Iz vseh poročil je bilo zaznati, da vse ustanove, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je naša občina, delujejo dobro, čeprav je povsod čutili zaostrovanje gospodarskih razmer. Vse ravnateljice, ki so poročale o lanskem delu svojih zavodov, so pohvalile sodelovanje z Občino Trzin. Naj povemo, da se pri Osnovni šoli Trzin povečuje znesek, ki ga za delovanje šole prispeva Občina. Zdaj šola dobiva od države približno 49 % sredstev, potrebnih za delo, stroški, ki jih pokriva Občina, pa so z dobrih 20 % narasli na 25,20 %, prispevki staršev za delovanje OŠ in vrtca pa so lani znašali 22,30 % potrebnih sredstev.

Nekoliko več razprave je bilo pri poročilih predstavnikov Javnega komunalnega zavoda Prodnik. Pri obravnavi oskrbe s pitno vodo v lanskem letu smo slišali, da se je kakovost vode iz črpališč, ki oskrbujejo Trzin z vodo, celo izboljšala, saj so strokovnjaki iz kranjskega zavoda odkrili še manj nevarnih snovi, čeprav so bile te tudi prej v precej nižjih, skoraj zanemarljivih količinah, kot

jih dopuščajo merila za zdravo neoporečno vodo. Ko so govorili o vodovodnem sistemu, pa je predstavnik Prodnika Aleš Stražar povedal, da je v trzinskem omrežju še približno 2,4 km azbestnih cevi, ki pa praktično niso več nevarne za zdravje, saj so obložene z vodnim kamnom. Vseeno nameravajo te cevi, ki so v glavnem na odseku od črpališč do Trzina, v kratkem zamenjati z ustrežnejšimi cevmi. Tudi na področju urejenosti kanalizacije je Trzin lahko vzgled večini občinam, čeprav so tudi na omrežju kanalizacije potrebne še nekatere izboljšave. Tudi ravnanje z odpadki je na našem območju zelo dobro urejeno, veliko pridobitev pa bo pomenila sežigalnica odpadkov, ki naj bi jo uredili za številne občine z našega območja na Ljubljanskem barju. Svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar je ob obravnavi opozoril, da v poročilih Prodnika ni podatkov o finančnem poslovanju, kar je bilo tudi sestavni del drugih poročil, ki so jih prej obravnavali na seji. Predstavniki Prodnika večinoma niso imeli zadostnih podatkov o finančnem poslovanju v preteklem letu, saj so, kot so zatrjevali, prišli na sejo poročat predvsem o tem, kako uspešno delujejo njihove službe. Župan g. Anton Peršak je ob tem povedal, da so finančne podatke obravnavali pred kratkim na skupščini Prodnika in da so nekatere od podatkov občinski svetniki prejeli tudi na aprilski seji, ko so odločali o novem načinu financiranja komunalnih storitev. Predstavniki opozicije so vztrajali, da podatki, ki

so jih slišali takrat, niso bili zadostni za odgovorno odločanje. Večina članov Občinskega sveta se s tem ni strinjala, nekateri od predstavnikov opozicije pa so nezadovoljni sejo zapustili.

Sledilo je poročilo o delovanju zavetišča za živali Horjul, nato pa je bilo nekaj več razprave, ko so obravnavali spremembe načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem občine, ki so se nanašale na prihodnjo usodo nekdanjega farovža, ki stoji nasproti trzinske cerkve. Ker objekt na Habatovi 16 nima urejenega dostopa, objekt pa je v tako slabem stanju, da ga ni smiselno ohranjati, predlagajo, da se nepremičnino proda na javni dražbi. Pred dražbo naj bi opravili cenitev nepremičnine.

Za konec je sledila redna točka vseh sej, to je Vprašanja in pobude svetnikov. Že kar po običaju je celo vrsto vprašanj in pobud podal svetnik Romeo Podlogar, občinsko svetnico Ireno Habat je spet zanimalo reševanje prometnih zagat Trzina in možnosti za navezavo bodoče trzinske obvoznice na štajersko avtocesto, občinski svetnik Ivan Novak pa se je zavzel, da bi Pošta tudi v osrednjem delu Trzina odprla pomožni poštni urad, za kar pa je župan ocenil, da je malo možnosti, saj si je Občina za to že neuspešno prizadevala.

Miro Štebe

Pogovor z županom Občine Trzin g. Antonom Peršakom

Stanovanja so oddana

Pri tokratnem pogovoru z g. županom Antonom Peršakom, se nismo mogli izogniti eni od vročih tem, ki zdaj pritegujejo pozornost medijev. Na državni ravni je namreč precej govora o predlogu ministra Gregorja Viranta, da bi zmanjšali število občin. Kakšno je vaše stališče glede tega in ali se lahko zgodi, da bi Trzin spet vključili v katero od sosednjih, večjih občin?

Glede na to, da temo nekoliko širše obravnavam v tokratnem Županovem kotičku, bom tu odgovoril samo na drugi del vprašanja. Če bi res prišlo do prisilnega združevanja občin, kajti dvomim, da je v Sloveniji veliko občin, ki bi se želele samoukiniti in se združiti s katero od sosednjih občin, je seveda mogoče Trzin pripojiti predvsem nazaj k sedanji občini Domžale ali k občini Mengeš. V zgodovini je Trzin že bil tako del občine Mengeš (v 19. stol. je bila občina Mengeš t. i. »glavna občina« in Trzin kot navadna vaška občina del občine Mengeš) kot tudi del velike občine Domžale. Oboje je mogoče, je pa odvisno od generalnega koncepta. Če bo težnja državne oblasti oblikovati v Sloveniji dve kategoriji občin (po eni strani močne »mestne občine« in po drugi strani manjše občine z nekaj manj pristojnostmi), bo Trzin pripojen k Domžalam; če naj med občinami ne bi bilo bistvenih razlik, je bolj pričakovati »ojačanje« občine Mengeš.

V prejšnji številki Odseva smo objavili, da je Občina pripravila javno razgrnitev in tudi javno razpravo o spremembi dopoljnega osnutka Odloka o občinskem prostorskem načrtu za območje CT 5/1 Brodišče, kasneje pa ste to preklicali. Kaj je vzrok za to in kaj govori okoljsko poročilo za tisto območje?

Vzrok je to, da mora pripravljavec »okoljskega poročila« na zahtevo pristojnega ministrstva nekoliko dopolniti in popraviti svoj tekst. V vašem vprašanju je mogoče zaznati domnevo, da bi lahko bilo z »okoljskim poročilom« kaj narobe po vsebinski plati; skratka, da bi morda okoljsko poročilo pokazalo, da gradnja na tem območju ni dopustna ali kaj podobnega. Vendar ne gre za to. Gre za to, da pristojno ministrstvo pripravljavcu »Celovite presoje o vplivih na okolje« ali CPVO (za akt s tem naslovom namreč gre) očita, da besedilo ni v celoti ustrezno

oblikovano, kot to zahtevajo navodila ministrstva oziroma Agencije RS za okolje. Skratka, pripravljavec mora to popraviti. Ker pa je CPVO po naravi stvari del OPPN (Občinskega podrobnega prostorskega načrta), je smiselno z javno razpravo počakati na popravljeno besedilo.

Občina je v prejšnjem mesecu pridobila precej stanovanj. Ali so ta stanovanja že oddana in na kakšen način poteka izbor stanovalcev?

Stanovanja so oddana. V tri se preselijo družine, ki so doslej stanovale v t. i. starem farovžu, ostala stanovanja so bila oddana na osnovi dveh javnih razpisov; obe bivalni enoti pa sta namenjeni osebam, ki se znajdejo v začasni hudi stiski (socialni, osebni, družinski ...), in se bosta oddajali začasno.

Občani nas večkrat opozarjajo, da Občina za svoje prireditve pogosto izbira precej neugodne termine. Na primer v tednu zdravja je bil Cooperjev tek v času, ko se ljudje, ki bi radi preizkusili svoje zmogljivosti, vračajo iz služb ali pa so ravno pri kosilu. Zakaj na Občini ne pomislite tudi na take ljudi in takih prireditev ne pripravite vsaj malo kasneje, da bi nanje lahko prišli tudi ljudje srednjih let?

Tudi letos je bil termin, kar zadeva uro, enak kot vsa leta doslej. Začetek je bil ob 16. uri in priti je bilo mogoče do 18. ure. Ne vem, do kdaj so organizatorji čakali na možne udeležence, ker sem prej odšel iz ŠRP pri OŠ, menim pa, da bi gotovo omogočili test vsakomur, ki bi prišel tudi tik pred napovedanim zaključkom. Kolikor jaz vem, ki se redno udeležujem tega testiranja, je vedno največji naval med 16. in tja do 17. ure, morda do 17.30. Seveda pa marsikdo pride tudi še kasneje. Skratka, v prihodnje bomo še malo podaljšali, če bo interes za to oziroma če bo kdo prišel še kasneje. Glede na to, da pravite, da Občina pogosto izbira zelo neugodne termine za svoje prireditve, sem vseeno nekoliko presenečen, ker mi ni znano, da bi bilo v zvezi s tem ravno veliko pritožb. Hkrati pa je s tem pač tako, da je vedno kak termin za koga neprimeren. Ali zato, ker je ob isti uri TV dnevnik, ali zato, ker kdo raje hodi malo prej spat, ker ima istočasno kakšno drugo aktivnost itd. Me pa seveda zanima, v zvezi s katerimi prireditvami so se možni udeleženci pritoževali, da so bile organizirane ob neprimernem času in koliko je dejansko teh pritožb bilo.

Ali bo občina v času poletnih počitnic spodbudila društva in druge organizacije, da bi pripravili počitniške dejavnosti za otroke, ki bodo doma? Ali imate podatke, kaj bi otroci, ki imajo starše v službah, takrat v Trzinu lahko počeli pod okriljem trzinskih organizacij?

Občina društva spodbuja k tovrstnim in drugim aktivnostim z javnim razpisom. Društva so se na javni razpis prijavila s

programi, s kakršnimi so se, in zdaj Občina nima več sredstev, s katerimi bi lahko omogočala kakšne dodatne aktivnosti, ki zahtevajo tudi sredstva v ta namen. Verjamem pa, da društva so razmišljala o tem, in da so, kot vsako leto, tudi letos pripravila programe, ki bodo pritegnili otroke in ostalo mladino med počitnicami.

Vprašanja sem zastavljaj
Miro Štebe

Predsedstvo Skupnosti slovenskih občin v Trzinu

V sredo, 12. junija, se je v dvoranici Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja zbralo kar precej slovenskih županov, saj je bila tam seja Predsedstva Skupnosti občin Slovenije. Osrednjo pozornost so namenili predlogu davka na nepremičnine. V nekaterih občinah uvedbo tega davka pozdravljajo, drugje pa nad njim niso posebej navdušeni. Župani so se dogovorili, da bodo skušali zbrati več podatkov o novem zakonu, da se bodo potem lažje opredeljevali glede tega. Spregovorili so o težavah občin pri izvajanju evropskih projektov, seznanili so jih tudi z novostmi pri zakonu o varnosti v cestnem prometu v prihodnjem obdobju, predstavili pa so jim tudi, kako potekajo priprave za odprtje slovenske pisateljske poti.

Obisk iz Črne gore

16. maja je trzinsko Občino obiskala desetčlanska delegacija predstavnikov makedonskih občin. Gostje so na povabilo Skupnosti občin Slovenije obiskali več slovenskih občin. Trzin jih je še posebej zanimal, saj so iz podatkov že vedeli, da je ena najbolj uspešnih občin v naši državi. Župan občine Trzin g. Anton Peršak je gostom na kratko orisal trzinsko občini in njeno delovanje, goste, med katerimi je bilo presenetljivo največ žensk, pa so med drugim pogostili tudi s pravo potico.

Tiskovna konferenca civilne iniciative Voda je naša last

Civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST je na tiskovni konferenci, ki so jo pripravili v četrtek, 6. junija, skupini novinarjev, med katerimi so bili tudi iz POP TV, povedala, da so skupaj s podpisi 120 občanov Trzina na Občino Trzin v začetku maja vložili zahtevo za razpis referendumu, na katerem bi občani sami odločili ali pristanejo na tako enormno povišanje cen vode (tudi nad 300%) in enormno podražitev kanalizacije in odvoza smeti, kakor so predlagali župan g. Anton Peršak in direktor Javnega podjetja Prodnik Marko Fatur in, ki je začelo veljati 1. maja 2013. Povišanje cen je bilo predstavljeno na aprilski občinski seji, vendar so ob tem odvzeli besedo razpravljajočim, ki so želeli komentirati slabo pripravljeno gradivo, v katerem so bile zavajajoče številke o cenah komunalnih storitev. Nove, višje cene so bile sprejete na

nedemokratičen način z izsiljevanjem župana na škodo občanov. Po prejemu pobude za referendum, ki jo je podpisalo 120 občanov, oziroma več kot 5% volilnih upravičencev je župan Anton Peršak to gladko zavrnil.

Civilna iniciativa »VODA JE NAŠA LAST« meni, da občani Trzina o tako pomembnih odločitvah, ki jih je sprejel občinski svet, lahko odločajo na referendumu, zato bo v nadaljevanju izčrpala vsa redna in druga pravna sredstva, da prepreči materialno škodo občanov, ki jo bodo občutili že z junijskimi položnicami podjetja Prodnik.

Zaradi zavrnitve referendumske pobude s strani župana Antona Peršaka je civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST sprožila tožbo pred Upravnim sodiščem.

Je pa izjava župana gospoda Antona Peršaka, ki jo je dal na POP TV prav neverjetna, saj je rekel, da se bo vse skupaj podražilo »le za 50 - 60%!«. Saj to je katastrofa za marsikatero gospodinjstvo in znaša na leto lahko tudi 100 do 200 evrov. Pa naj to predpisuje država ali EU ali kdor hoče je to odločno preveč, saj nekateri dobivajo minimalne pokojnine, minimalne plače, nekateri pa za svoje delo plače sploh ne dobijo in še potne stroške na tako delo plačujejo sami. Kdaj bo nekdo z redno dobro plačo enkrat razumel kaj to pomeni za revnejši sloj prebivalstva. Pa naj nihče ne reče, da jih v Trzinu ni.

tekst in foto:
ZMAK

Za koliko sta se podražila voda in kanalščina?

Peršak in Prodnik želita Trzince žejne peljati čez vodo

Spoštovane občanke in občani, zagotovo se sprašujete kaj pomenijo nove cene komunalnih storitev v Trzinu za vas. Tukaj je odgovor za dva primera, glede na (različno) porabo vode:

- gospodinjstvo z mesečno porabo 7m³ bo od 1.5.2014 za vodo in kanalščino v enem letu namesto dosedanjih 49,11 evrov odštelo 214,08 evrov.
- gospodinjstvo z mesečno porabo 12m³ bo od 1.5.2014 za vodo in kanalščino v enem letu namesto dosedanjih 84,19 evrov odštelo 275,46 evrov.

Izračuni in odstotki podražitev so konkretnije razvidni iz spodnje tabele. Zaradi nepopolnih podatkov (skrivanja) s strani javnega podjetja Prodnik ostalih cen komunalnih storitev ne moremo izračunati.

Župan na naše trditve o enormni podražitvi vode in kanalščine odgovarja na naslednji način:

- **Govori o »samo« 50 do 60% podražitvi. Do toliko naj bi se povečali zneski na položnicah, katere nam izstavlja JKP Prodnik.**

Na računu - položnici je namreč še strošek čiščenja odpadnih vod ter odvoz vseh komunalnih odpadkov. To je podobno kot da bi se jabolka podražila za 100%, hruške pa nič. Na trgu bi kupili kilogram jabolka in kilogram hrušk. Za nakup bi morali plačati 60% več kot ste plačali ob zadnjem nakupu in branjevka vas bi prepričevala, da so se jabolka podražila za samo 60%.

- **Župan izjavlja, da se cena za vodo in kanalščino zvišuje predvsem na račun na novo uvedene omrežnine.**

To ni res. Že v dosedANJI ceni vode in kanalščine je bil obračunan strošek vzdrževanja omrežja. Vendar ta postavka ni bila posebej prikazana, sredstva so se v ta namen (za vzdrževanje omrežja) plačevala proporcionalno glede na porabo vode. Sedaj se obračunava pavšal glede na velikost priključka vodovoda (premera dovodne cevi). Glede županove trditve, da je naše omrežje v izredno slabem stanju, je za to najbolj odgovoren župan sam, saj on vodi občino in on ni namenskih sredstev namenil za obnovo omrežja.

- **Župan trdi, da podražitve zahteva vladna uredba in direktiva EU.**

Gre za popolno zavajanje. Uredba o metodologiji je pomemben dokument, ki ob spoštovanju njenih določb, prinaša veliko večjo varnost uporabnikov. Cilj uredbe je, da se odgovorno skrbi za komunalno omrežje, kar je zagotovo interes nas vseh in da se transparentno izračunavajo in prikažejo vsi stroški, povezani z izvajanjem komunalnih storitev. Osnova za to je izdelava elaborata, ki ga mora izdelati izvajalec in iz katerega bi morali biti razvidni vsi dejanski stroški, primerjava teh stroškov med različnimi izvajalci v Sloveniji in bi bilo vsako predlagano povišanje cene natančno in transparentno pojasnjeno. Takšnega elaborata ob tokratni podražitvi Prodnik ni naredil.

Vlada je celo dodatno sprejela dodatek k uredbi, ki zahteva, da se v primeru nameravane podražitve posamezne javne storitve za več kot 30% predhodno pridobi soglasje ministrstva, pristojnega za okolje, o ustreznosti oblikovane cene. Takšnega soglasja v Trzinu svetniki nismo prejeli.

- **Cena za gospodinjstva so se zelo povečala zaradi izenačitve cen komunalnih storitev za gospodinjstva in pravne osebe.**

Do sedaj so podjetja plačevala več za komunalne storitve kot gospodinjstva. Uredba zahteva, da se pri izračunavanju ne dela razlik med uporabniki, kar je kar prav. Toda podjetja po novem ne bodo plačevala manj kot do sedaj. Skok cene je za njih samo manjši kot za gospodinjstva.

Da takšna enormna podražitev vode in kanalščine ni upravičena, govori podatek (če novi ceni za vodo in kanalščino odražata realen strošek izvajanja storitve), da smo do sedaj plačevali le okoli

30% cene storitve. Če bi bilo to res, javno podjetje Prodnik že dolgo ne bi obstajalo več, saj bi bilo že z davnjak v stečaju. Ampak Prodnik posluje z dobičkom, izplačuje dobre plače in regres, skratka, z dosedanjimi cenami storitev smo jim uporabniki zagotavljali dobro poslovanje.

Podpisani podpiramo uvedbo nove metodologije pri obračunavanju cen storitev komunalnih storitev. Toda župan in JKP Prodnik sta uredbo samo zlorabila za enormno povečanje cen. Sicer je res, da so podobno storili še v marsikateri občini v Sloveniji, kar pa ne pomeni, da bodo tudi Trzinca peljali žejne čez vodo.

Tabela: nove in stare cene vode in kanalščine

Izračun na podlagi mesečne porabe 7m³ vode

Postavke	DO SEDAJ				NOVA CENA				
	cena	cena z DDV	skupaj	skupaj z DDV	cena	cena z DDV	Skupaj z DDV	% podražitve	Index
vodarina	2,16 €	2,34 €	2,75 €	2,98 €	4,69 €	5,09 €	10,09 €	238,65%	339
vodno povračilo	0,59 €	0,64 €			4,61 €	5,00 €			
omrežnina voda - pavšal za osn. premer dovodne cevi			1,05 €	1,11 €	1,91 €	2,07 €	7,75 €	596,23%	696
kanalščina	0,69 €	0,74 €			5,23 €	5,68 €			
okoljska dajatev-odpadne vode	0,37 €	0,37 €							
omrežnina odp.vode - pavšal za osn. premer dov. cevi									
Skupaj				4,09 €			17,84 €	335,90%	436

Izračun na podlagi mesečne porabe 12m³ vode

Postavke	DO SEDAJ				NOVA CENA				
	cena	cena z DDV	skupaj	skupaj z DDV	cena	cena z DDV	Skupaj z DDV	% podražitve	Index
vodarina	3,70 €	4,01 €	4,71 €	5,11 €	8,04 €	8,73 €	13,73 €	168,73%	269
vodno povračilo	1,01 €	1,10 €			4,61 €	5,00 €			
omrežnina voda - pavšal za osn. premer dovodne cevi			1,81 €	1,91 €	3,27 €	3,55 €	9,23 €	383,66%	484
kanalščina	1,17 €	1,27 €			5,23 €	5,68 €			
okoljska dajatev-odpadne vode	0,63 €	0,63 €							
omrežnina odp.vode - pavšal za osn. premer dov. cevi									
Skupaj				7,02 €			22,96 €	227,19%	327

Romeo Podlogar - Za zeleni Trzin

Barbara Sršen - Lista Trzin je naš dom

Irena Habat - Lista Trzin je naš dom

Peter Pelan ml. - Lista Trzin je naš dom, Frane Mazovec - Trzinci

V Trzinu ustanovljen lokalni odbor Pozitivne Slovenije (PS)

Konec aprila je bil v Trzinu ustanovljen lokalni odbor Pozitivne Slovenije. Predsednik novo ustanovljenega odbora mag. Frane Mazovec pravi, da si želi vzpostaviti dialog z občani. Občina Trzin ima glede na svojo velikost največjo gostoto podjetij, zato je cilj tudi okrepiti javno-zasebno partnerstvo na različnih področjih. **Frane Mazovec**, magister pravnih znanosti in občinski svetnik v Trzinu, je na začetku ustanovnega zbora povedal, da se je med občani novica o ustanovitvi občinskega odbora Pozitivne Slovenije razširila kot cunami: "To je dober znak, kar pomeni, da ljudje vedo za nas, hkrati pa je zaveza, da se moremo še dodatno truditi." Trzin je samostojna občina od leta 1998. Ima slabih 4.000 prebivalcev, a je kljub svoji majhnosti gospodarsko zelo uspešna občina. "Trzin je odprt za našo stranko. Potrebno pa je okrepiti zaupanje ljudi in to z dejanji," pravi predsednik odbora. S svojim delom namerava odbor spodbuditi občane, da

predstavijo svoje ideje za izboljšanje stanja v občini in vzpostaviti sodelovanje med občani, lokalnimi podjetji in občinsko upravo. Poleg gradnje obvoznice je za občino zelo pomembna ureditev servisne in kolesarske steze do Črnuč, krepitev socialnega blagostanja ter krepitev pogojev za razvoj prijazne družinske politike. **Britta Bilač**, podpredsednica občinskega odbora PS Domžale, je spregovorila o delovanju odbora v sosednji občini in predlagala sodelovanje med Trzinom in Domžalami. **Vasja Butina**, generalni sekretar – direktor, je občinskemu odboru Trzin ponudil pomoč stranke, saj je današnji čas nenaklonjenemu politiki, zato "je ključno ugotoviti, kaj žuli prebivalce in na podlagi tega oblikovati program v želji in s ciljem delati dobro, za dobro vseh."

Andreja Breznik,
podpredsednica PS Trzin

Prejemnik bronaste plakete Občine Trzin: Ivan Mušič

Ivan Mušič je nižji gasilski častnik Prostovoljnega gasilskega društva, naravovarstvenik in dejaven član več trzinskih društev. Bronasto plaketo Občine Trzin je prejel za sodelovanje pri številnih trzinskih prireditvah in za skrb za naravo. Kot občan in član Lovskega društva Mengeš je zaprisežen varuh narave, saj v različnih čistilnih akcijah skrbi za čist in urejen Trzin. Je rojen Trzinec in ponosen oče treh otrok. Vedno je pripravljen sodelovati in razveseljevati ljudi. Predvsem pa si želi ostati aktiven občan Trzina tudi v prihodnje.

Najprej seveda čestitke za prejem bronaste plakete Občine Trzin. Se lahko na kratko predstavite našim bralcem?

Rodil sem se leta 1935 na Ljubljanski cesti 35; zdaj imamo na isti cesti hišno številko 27. Tudi otroštvo sem preživel v Trzinu in tukaj sem se tudi šolal. Hodil sem v staro trzinsko šolo, kjer je zdaj občinska uprava. Ko sem zaključil osnovnošolsko šolanje, sem šel v Domžale na obrtno šolo. Specializiral sem se za mizarja, mlinostavca, kjer sem pridobil veliko prakse za svoj poklic. Izdelovali smo mline. Potem sem šel v vojsko. Kot inštruktor sem dve leti služil v Črni gori, in sicer v Titogradu (Podgorica; op. a.). Veliko Slovencev je bilo v tem mestu. Med služenjem vojaščine nisem hodil nikamor. Ko sem se vrnil domov, sem se za dve leti in pol zaposlil pri podjetju Elektro Ljubljana, kjer sem bil direktorjev osebni voznik. Nato pa sem šel v nemško mesto Stuttgart, kjer sem preživel 6 let in bil zaposlen pri gradbenem podjetju Baufirma Wiess. To je bila dobra izkušnja. Prvič sem občutil, kaj pomeni garati. Res je, da veliko zaslužiš, a smo delali po 12 ur, tudi sobote in nedelje, če je bilo potrebno. Smo pa dobivali redno plačo, kar je v primerjavi z našimi današnjimi gradbinci redkost. Ko sem se leta 1966 vrnil iz Nemčije, sem od očeta prevzel obrt, to je čiščenje vseh vrst steklenih površin. Posel smo opravljali po celi Sloveniji in na Hrvaškem. V glavnem smo čistili steklene površine oziroma okna glavnih državnih ustanov, bank itd. Podjetje sem vodil vse do leta 1995, ko sem se upokojil.

Vaši domačiji se reče pri Blažu, kako to?

Tako se imenuje zaradi rodbine. Mojemu dedku je bilo ime Blaž. Moj brat je že sedmi Blaž. Zato se je vedno govorilo pri Blažu. Moj vzdevek je Blažu Ičo, sicer sem Ivan Mušič.

Kako se spominjate Trzina iz mladostnih let?

Iz mladosti se Trzina spominjam predvsem po športu. Takrat smo veliko smučali na Dobenu. Na hrib smo se povzpeli peš in se spustili v dolino. Na trzinskem bajerju, kjer je bil krasen led, smo drsali. Včasih smo tam tudi lomili led za hladilnice. Igrali smo tudi nogomet. Igrišče smo imeli na drugi strani Trzina, preko železniške proge. Veliko smo hodili v hribe. Zelo sem bil aktiven.

Kako se je Trzin spremenil skozi čas? Lahko primerjate?

Če primerjam današnjo podobo Trzina s podobo iz moje mladosti, lahko rečem, da je bilo takrat veliko več kmetov. Vsaka hiša je imela kravo, pa vsaj dva prašiča in kokoši. Po nacionalizaciji, ko je veliko kmetov izgubilo zemljo, pa kmetov praktično ni več. Prešteješ jih lahko na prste ene roke. Tudi takratna lokalna podjetja so večinoma propadla. Zgradili so industrijsko cono Trzin, kjer podjetniki iz cele Slovenije odpirajo podjetja. Kraj je zdaj zelo urejen. V gozdu ni več toliko črnih odlagalšč. Trzinci smo zdaj bolj okoljsko ozaveščeni. Pohvalil bi trzinsko obvoznico. Občani, ki stanujemo na Ljubljanski cesti, smo veliko pridobili. Še ne tako dolgo nazaj so bile poleg našega dovoza v hišo dolge kolone vozil. Boljši je predvsem dostop do Ljubljane in ni več hrupa. Betonski zvočni zid vsekakor pomaga.

Ste član mnogih trzinskih društev. Jih lahko naštejete in kako sodelujete v njih?

Sodeloval sem v več društvih. Bil sem pri planincih, pri športnem društvu, smučarskem društvu, turističnem društvu, pri društvu upokojencev in pri gasilcih. Iz aktivnih gasilskih časov se še zlasti spominjam dveh velikih trzinskih požarov, pri Ložarju in pri Veselu, kjer sem pomagal pri gašenju. To sta bili zelo nevarni izkušnji.

Pri nekaterih izmed naštetih društev sem sodeloval tudi v upravnih odborih. Veliko pa sem hodil in še vedno hodim na prireditve društev in tudi pomagam pri organizaciji le teh, če kdo potrebuje kako pomoč. Največ časa pa posvetim lovskemu društvu in gasilcem.

Ste tudi lovec. Lahko več poveste o tem? Je v trzinskem gozdu veliko divjadi?

Lovec sem od leta 1977, ko sem opravil izpit. V Mengšu imamo lovsko kočjo in društvo. V Lovskem društvu Mengeš je 32 lovcev. Velikokrat se tam zberemo, ko imamo pogone. Že več let sem gospodar lovske kočje v Mengšu. Trzinci in Mengšani sodelujemo, ker Trzin nima toliko hektarjev zemlje, da bi imeli svoje lovišče, zato smo se združili z Mengšem. Skupaj hodimo na lov, včasih tudi v druge gozdove po Sloveniji, če nas druge lovske družine povabijo. V Trzinu imamo veliko srn, zajcev, rac in mogoče kakoga divjega prašiča. Nimamo pa več fazanov, gamsov, jelenov in jerebic. V okviru tega društva se udeležujem tudi vsakoletnih čistilnih akcij.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Zjutraj se vedno odpravim v gozd, kjer hodim skoraj dve uri in opazujem, če so kakšne spremembe, ker imamo postavljena kr-

mišča za srnad in divje prašiče. Tako vidim, koliko jih je v našem gozdu in iz katerega konca prihajajo. Veliko časa preživim tudi doma, kjer se ukvarjam z vrtnarjenjem.

Med Trzinci slovite po tem, da na raznih prireditvah spečete dobre čevapčiče?

Res je, znan sem po dobro pripravljenih čevapčičih. Imamo dobrega mesarja, da nam pripravi odlično maso za čevapčiče. S kuharskimi vrlinami in izkušnjami pa to dobro popečem. Če ni dobro meso, tudi čevapčiče ne moreš dobro speči. Z mojimi čevapčiči so vedno zadovoljni.

Kaj vam osebno pomeni priznanje Občine Trzin in kakšne so želje za prihodnost?

Sem zelo zadovoljen. Ljudje so me opazili in me predlagali za priznanje, ker so ocenili, da si ga zaslužim. Sodelujem pri društvenih dejavnostih in sem aktiven občan, in takšen bom tudi ostal. V prihodnje pa si predvsem želim ostati zdrav, da bi bil še naprej aktiven. Pomembno mi je tudi nadaljnje sodelovanje z ljudmi. Čim večkrat hočem biti v družbi, da ne postanem kakšen samotar, in še naprej pomagati vsem trzinskim društvom.

Iztok Plevelj

Dobitnik nagrade Občine Trzin: Uroš Kurent

Uroš Kurent, Šuštarjev po domače, je zaprisežena Trzinska skirca. Rojen je bil niti ne tako davnega leta 1988.

Kako si postal gasilec?

Vpisal sem se že mlad, kot 10-letni fantič. Biti gasilec mi je bilo zanimivo, posebej pa sem ponosen, da je bil moj pra-pra dedek Anton Kurent Šuštar eden izmed ustanovnih članov PGD Trzin. Tradicija očitno gre naprej.

Kaj pomeni priznanje tebi in družini?

Priznanja res nisem pričakoval, zato je bilo presenečenje in veselje toliko večje. Tudi v družini so bili zelo veseli, saj tudi tu gre tradicija naprej. Namreč že moj stari ata Franc Kurent je dobil priznanje.

Meni pomeni nagrada priznanje za dobro delo pri gasilcih in v občini in mi je zelo prijetno, da so moji prijatelji gasilci to opazili in me predlagali za nagrado, čeprav sem zaradi študijskih obveznosti včasih manjkal in bil odsoten. Vesel sem tudi, da sokrajani opazijo delo gasilcev, ki ga ne opravljamo zaradi nagrad, ampak smo pripravljene vedno priskočiti na pomoč v stiski našim sokrajanom.

Kaj bi želeli gasilci več od občinske uprave?

Gasilci in občinska uprava z županom na čelu, po mojem mnenju, dobro sodelujemo in pričakujem pozitivno sodelovanje še v naprej, da bomo vedno dobili sredstva, ki jih gasilci potrebujemo za svoje delo.

Kaj misliš, da o tebi povedo prijatelji?

Mislím, ne mislim, vem, da imajo tudi prijatelji o meni tako pozitivno mnenje, kot jaz o njih. Vedo, da sem družaben in vesele narave in rad priskočim na pomoč. (O Urošu imajo prijatelji res

dobro mnenje, saj niti eden ni povedal kaj slabega, ampak samo pohvale – komentar spraševalca).

Kako si zasebno – saj veš služba, šola, prosti čas?

Pišem diplomu na Visoki šoli za vinogradništvo in vinarstvo, kar me izredno veseli in pričakujem, da bom nekoč v tem poklicu uspel. Delam pa preko študentskega servisa priložnostna dela, večinoma na posestvu Jable. V prostem času pa primem v roko mojo prijateljico harmoniko in rad raztegnem meh. Z mojim prijateljem Mihom Pančurjem, s katerim se pozna že od otroštva, večkrat zaigra za domače, za prijatelje, nastopava pa tudi na prireditvah v našem Trzinu. Nazadnje sva z Mihom skupaj zaigrala pri otvoritvi Jefačnikove domačije, sedaj pa trenirava za nastop na zlati poroki. Vedno se nekaj dogaja in midva se z veseljem odzoveva povabilom.

Pa še nekaj pomembnega moram povedati. Že od petnajstega leta ob večjih praznikih **pritrkavam z zvonovi**. Na to sem zelo ponosen, saj je to del slovenske tradicije, ki se na žalost ne ohranja povsod. Z zvonovi se dobijo lepe melodije, ki so prijetne za uho in slovensko dušo.

Ali bereš Odsev in kaj ti pomeni?

Odsev berem, ne sicer vseh člankov, ampak tiste, ki me zanimajo in Odsev bi pogrešal, če ga ne bi bilo, saj vedno predstavi dogodke v Trzinu in nas o njih obvešča.

Pri Šuštarjevih je vedno veselo, saj Uroš pravi naj kar pridemo na vesel pogovor in kozarček rujnega, ki ga sam pridelal in povem vam – dober je. Temu sledi seveda lepa slovenska pesem in prijeten zvok njegove harmonike.

Tekst in foto: Zmago Knuplež – ZMAK

Prejemnica nagrade Občine Trzin: Suzana Lukić

Ob občinskem prazniku, 15. maja, so bila podeljena občinska priznanja in nagrade Občine Trzin. V prejšnji številki Odseva smo nekatere nominirance že predstavili. Letošnja najmlajša prejemnica priznanja oz. nagrade pa je Suzana Lukić. S strelstvom se ukvarja že štiri leta in dosega vidne rezultate v tem športu. Letos je osvojila naslov osnovnošolske državne prvakinja v streljanju z zračno puško. Na 22. državnem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem so trzinske pionirke ekipno osvojile naslov državnih prvakinj. V ekipi je bila Suzana Lukić. Med posameznicami je tudi najbolje streljala, toda kolajna ji je za las ušla; osvojila je 4. mesto.

Čestitke za nagrado Občine Trzin in dosežene rezultate v letošnjem letu. Si rojena Trzinka? V kateri razred hodiš in kako preživljaš svoj prosti čas?

V Trzinu živim od drugega meseca svojega življenja, tako rekoč od rojstva. Sem učenka 9. b razreda Osnovne šole Trzin. Poleg rednega treniranja strelstva v prostem času rada hodim v hribe, kolesarim, drsam in tudi plavam.

Kateri so bili glavni razlogi, da si začela resno trenirati strelstvo?

S strelstvom sem se začela ukvarjati v 5. razredu, ko so nam ga predstavili za obšolsko dejavnost. Takoj sem bila navdušena nad njim, vedela sem, da moram takoj poskusiti. Začeti je bilo kar težko, saj nisem bila vajena nove države, novega položaja in teže puške, vendar sem se temu hitro prilagodila. Nisem niti pomislila, da bo ta izjemen šport postal del mojega življenja, saj me je strelstvo čisto prevzelo. Že po prvih zadetkih sredine tarče sem vedela, da moram s tem nadaljevati, zato sem začela resno trenirati, kajti kmalu so me čakali že prvi nastopi na tekmah. Treniram približno trikrat na teden po eno uro ali več.

Marca si postala osnovnošolska državna prvakinja v streljanju z zračno puško. Kakšni so občutki po osvojitvi tega naslova? Je bilo tekmovanje naporno?

Občutki so čudoviti. V pripravo na tekmo sem vložila veliko truda, saj sem večino svojega prostega časa posvetila treningom, da bi se na tekmovanja čim bolj pripravila. Seveda pa je zame vsaka tekma nov izziv, in sem pripravljena veliko trenirati, da bi na tekmovanjih dosegla čim boljše rezultate. To tekmovanje sicer ni bilo naporno, čeprav se mi je na začetku, pri poskusnih streljih, pokvarila muha na puški, tako da mi je vzelo nekaj časa, da so mi jo popravili, a kljub temu sem odstreljala po svojih najboljših močeh, in na koncu se je vse dobro izšlo.

V Trzinu je strelstvo dolgoletna tradicija. Kakšni so pogoji za vadbo? Kateri mentor je najbolj zaslužen za tvojo odlično pripravljenost?

Za uspešne rezultate na treningih strelci potrebujemo velik prostor, zato bodo kmalu prenovili strelišče, tako da to ne bo problem. Seveda potrebujemo tudi kvalitetno strelsko opremo, med katero sodijo strelski jopič, strelske hlače, strelski čevlji, strelska rokavica, očala in kvalitetni metki, ter seveda dober trener, ki pa je vsekakor že vrsto let Franc Brečko.

Kateri športni uspeh ti največ pomeni in kakšne so želje za prihodnost?

Največ mi pomeni že to, da sem postala osnovnošolska državna prvakinja, velik uspeh pa sem dosegla na tekmovanjih z nazivom "Pokal prijateljstva", kjer sem v skupnem seštevku prišla do zlatega odličja. Kljub temu pa mi vsaka kolajna ogromno pomeni, saj je za dober rezultat treba vložiti veliko truda. Zelo sem ponosna tudi na svojo skupino pionirk, s katero smo se letos še posebej izkazale na državnih prvenstvih ter drugih pomembnih tekmovanjih, saj smo dosegle odlične rezultate. Moja največja želja pa je, da bi šla nekega dne na evropsko prvenstvo v streljanju z zračno puško, kasneje pa še na olimpijske igre.

Koliko in kaj ti pomeni nagrada Občine Trzin?

Nagrada mi pomeni veliko, saj mi je velika spodbuda za naprej. Svoj domači kraj Trzin pa bom z veseljem predstavljala še v bodoče. Istočasno pa se zahvaljujem vsem, ki so me predlagali za to nagrado, in vsem tistim, ki me spodbujajo pri tem športu.

Iztok Plevelj

IX. srečanje pod lipami v Grobljah

Na lepo, sončno soboto, 18. maja, so organizatorji srečanja Pod lipami v Grobljah zbrali lepo število rokodelcev, med njimi tudi rezbarje in vezilje Turističnega društva Kanja Trzin. Zanimivo razstavo in ustvarjanje pred očmi gledalcev sta popestrila bogat kulturni program in pestra kulinarčna ponudba. Vse to in pa druženje sta sobotni dan pustila v lepem spominu.

Joži Valenčak

Zmagovalna trojka za naše prvošolčke

Končuje se šolsko leto, zato smo se odločili za klepet s tistimi, ki se na trzinski osnovni šoli trudijo z najmlajšimi učenci. Ker bi rade šolo približale ljudem v Trzinu in staršem pomagale pri vstopu njihovih najmlajših v hram znanja, so se našemu povabilu z veseljem odzvale kar tri simpatične »tršice«, da bi povedale, kako se prvošolčki znajdejo v šoli, kako jim pri tem pomagajo in kako jih naučijo vsega, kar je potrebno za nadaljevanje šolanja – torej, kakšno popotnico dobijo za drugi razred.

Na OŠ Trzin imajo zdaj dva oddelka prvega razreda, in kot kaže, bo tako tudi naslednje leto. Predvidevajo, da bo v novem šolskem letu v vsakem oddelku 23 učencev, razredničarki pa bosta profesorici Branka Kralj Čižmešija in Maja Mušič. Po dve šolski uri pa jima v vsakem oddelku pomaga tudi vzgojiteljica Nancy Vake. Vse tri so tudi mamice; če se pošalimo, imajo kar za četrto oddelka svojih otrok, tako da tudi iz osebne prakse vedo, kako z otroki in kje jim pomagati, da premagajo svoje strahove. Vedo, kako in kje nuditi pomoč tistim, ki se malo manj znajdejo, in kako spodbuditi njihovo znanje pri temah, ki jih otroci najbolj obvladajo.

Uspešno delujejo kot ekipa, saj drugače na šoli ne bi bilo toliko odličnih učencev. Najbolj važno je, da znajo šolo učencem približati in jo narediti zanimivo, jim privzgojiti veselje do obiska pouka, pri tem pa so jim lahko v veliko pomoč tudi starši s svojo pozitivno vzgojo.

Za najmlajše se končuje prvo šolsko leto. Kakšno popotnico so dobili za 2. razred?

Za popotnico smo jim dale osnovno znanje in veščine pri vseh elementarnih učnih predmetih, poleg tega pa smo jim skušale privzgojiti spoštovanje do njih samih, do drugih, prijaznost in vse tiste majhne stvari, ki jih ni moč najti v učnem načrtu, vendar so del življenja. S seboj nesejo znanje, ki kreira osebnost vsakega posameznika.

Kako vzpostavite pristen stik z učenci?

Najpomembnejša je iskrenost. Majhni otroci so iskreni in vsaj to si zaslužijo v zameno. Potrebujejo prijazno besedo, občutek varnosti, so neskončno radovedni, aktivni, lačni so pravljic in radi sprejemajo nove stvari.

Kako se pripravite na sprejem prvošolčkov v šolo?

Oblikujemo oddelke z imeni, kot so 1. a – Ribice in 1. b Sončki. Že v maju je roditeljski sestanek s starši in že takrat zvedo, v katerem oddelku bo njihov otrok. Med počitnicami urejamo in okrasimo razrede, da so za učence čim bolj privlačni. Timsko se

dogovorimo, kako bo vse potekalo in tako pripravljeni z veseljem pričakujemo nove prvošolčke.

Kaj bi svetovali staršem ob vstopu njihovih otrok v šolo?

Predvsem naj bodo brez skrbi, naj otrokom pokažejo veselje, da se bodo počutili varne in bodo prvi dan bolj pogumni. Starši naj pokažejo svojim otrokom, da so ponosni na njihovo samostojnost in njihov nov začetek, saj jim bomo me pomagale pri vključevanju v oddelek, z dobrim sodelovanjem v trikotniku učenec, učitelj in starši bo za učence precej lažje, sploh če bomo na istem bregu v dobro otrok.

Kako poteka prvi dan v šoli?

Stres ob prehodu iz predšolskega v šolsko obdobje jim skušamo omiliti s pristrčnim sprejemom njih samih in njihovih staršev. Nudimo jim ogled gledališke igrice, ravnateljica jih prijazno nagovori, nato otroke povabimo v njihove razrede, se predstavimo, jih pogostimo, jim zavežemo rumene rutice okrog vratu, da jim je čim bolj zanimivo. Po kakšni uri odidejo domov oziroma na kakšen prijeten kraj s svojimi starši – saj to je vendar zelo poseben dan za njih.

Pred časom so se spremenili standardi. Kako ste pristopili k temu?

Takoj smo prilagodili učni načrt in sedaj že drugo leto zapored seštevamo in odštevamo s prehodom čez desetico in do 20, računali do 10 pa smo že pred prenovo. Smo v fazi zapisa z velikimi tiskankami. Brez skrbi, letos so to zmogli vsi in tako bo tudi naslednje leto.

Kaj boste naredili, če se bodo spremenili normativi?

Upamo, da se normativi ne bodo spremenili, saj so ti otroci eno leto mlajši, in potrebujejo več osebnega pristopa, zato je v oddelku potrebna tudi vzgojiteljica. Upamo, da vlada ne bo delovala v škodo našega največjega bogastva – otrok.

Kako si predstavljate OŠ Trzin v bodoče?

Ko gostujemo na drugih šolah, vidimo, da je našim učencem nudeno »nekaj več« (IKT oprema, ponudba dodatnih interesnih dejavnosti, nadstandarden program, razni novi projekti, sodelovanje in komunikacija s starši in krajem). Upamo, da bo tako tudi v bodoče in da bomo vse to lahko še nadgradili. Sodelujemo v raznih natečajih in projektih.

Kako še delujete v šoli in izven poleg pouka?

Vse tri sodelujemo pri raznih projektih. Naj naštejemo samo nekatere izmed njih:

Ga. Branka Kralj Čižmešija: Opravljam naloge vodje aktiva prve triade, poučujem angleški jezik v nekaterih skupinah prvega in drugega razreda ter vrtca, vse tri pa sodelujemo v projektu CAP (to je program za preventivo zlorabe otrok).

Ga. Maja Mušič: Sem članica šolskega sklada, sodelujem z MDI Domžale, kjer je predsednica moja mama, v šoli koordiniram pedagoške akcije Zveze delovnih invalidov Slovenije, sem mentorica Cici vesele šole in delujem še pri raznih sprotih projektih ter tečajih.

Ga. Nancy Vake: Vodim shemo šolskega sadja – cilj je zmanjšati debelost otrok (financira EU), skupaj s kolegom Alešem Špornom sem koordinatorica pri projektu Okolju prijazna šola, sodelujem pri dobrodelnih akcijah Podari zvezek, Anina zvezdica, vodim izobraževanje Joga pri pouku, projekt Sadeži družbe, kjer osmošolke obiskujejo starostnike v Domu starejših občanov v Trzinu.

Zakaj razredni pouk?

Ker imamo to v svojih srcih, saj smo od mladih let hotele delati

z otroki, in kljub temu da je bil poklic učiteljev marsikdaj nece-njen, smo vztrajale; danes našim učencem nudimo najboljše mo-žne pogoje in izobrazbo. Ga. Branka: Delo z majhnimi otroki me navdušuje, ne predstavljam si, da bi v življenju poklicno počela kaj drugega. Ko prestopim prag razreda, pustim vse skrbi zunaj, takrat smo le še otroci in jaz in kužki, ki nam pomagajo pisati prve črke, in pikapolonice pri angleščini in modre pike in ... Ga. Maja: Po končani OŠ sem imela prakso na trzinski OŠ, in to me je navdušilo za celo življenje. Ga. Nancy: Ker čutim v sebi energijo, ki jo lahko nudim, saj otroci to takoj občutijo.

Berete občinsko glasilo ODSEV?

Da, beremo, včasih tudi kaj napišemo in se tako lahko približamo našim ljudem v Trzinu. Pogrešamo več izvodov na šoli. Razen

Maje, ki je Trzinka, spoznavamo skozi Odsev življenje in do-gajanje v Trzinu in tako kraj spoznavamo tudi drugače, ne samo skozi oči učiteljice.

Česa o sebi ne bi hotele povedati?

Saj smo povedale vse in še več; naša srca smo dale otrokom, ka-kšna majhna skrivnost pa naj le ostane za drugič.

To je naš kraj Trzin, to je naša šola, to so naše profesorice, učite-ljice in vzgojiteljice, s katerimi krasno sodeluje moški del profes-orjev, in tudi zato je lepo živeti v Trzinu. In zato so naši otroci uspešni na vseh področjih njihovega delovanja.

Spraševal Zmago Knuplež – ZMAK

Ravnateljica Helena Mazi Golob

Uspešno delo je treba nadaljevati

Bilo je nekoč, nekje v lepem, majhnem mestecu, za devetimi go-rami, za de... Ne, to ni pravi začetek. To je pravljica, v Trzinu pa živimo resnično življenje. Bilo je letos spomladi v Trzinu. Konča-lo se je uspešno delovno obdobje ravnateljice, ki je znala zdru-žiti svojo strokovnost in znanje s priljubljenostjo med sodelavci, učenci in krajani. Nadaljevala je uspešno delo šole od prej in ga še oplemenitila z novimi idejami in znanji. Izkušnost starejših sodelavcev in vnemo in svežino mlajših je združila v funkcional-no enoto, ki je prinesla izredno dobre rezultate, saj so učenci OŠ Trzin dosegali izjemne rezultate na raznih tekmovanjih in dobi-vali priznanja, značke in plakete. Učenci trziške osnovne šole so dobrodošli na vseh srednjih šolah; iz njihove sredine so izšli strokovnjaki, umetniki, nekateri od njih po končani univerzi pou-čujejo mlajše sokrajane. Pa ne samo to. Tudi obšolske dejavnosti so na zavidljivi ravni. Učenci delujejo na raznih področjih: pri glasbi in petju, na likovnem področju, v športu, kjer so med njimi tudi državni prvaki. Pa kaj bi še naštevali, raje povejmo, da je ravnateljica Helena Mazi Golob znova izbrana za novo petletno obdobje, kar je veliko priznanje za njeno delo.

Kaj vam pomeni nov mandat?

V teh časih je tako izpeljan trenutek pomemben: daje neko go-tovost, zadoščenje, plačilo, upanje in prepričljivo voljo za nov mandat.

Kaj mislite, kako so vaše imenovanje sprejeli zaposleni, učenci in ne nazadnje tudi starši otrok?

Hm, za učence ne vem; skakali ravno niso od navdušenja (smeh).

Večina sodelavk in sodelavcev je bila vesela ob mojem ponov-nem imenovanju. Čestitali so mi tudi mnogi starši, župan ter nje-gove sodelavke in sodelavci. Ustavijo me tudi naključni mimoi-doči in rečejo kakšno spodbudno besedo. Prijeten občutek, res ...

Kako boste delo nadaljevali?

Z osredotočenostjo na otroke/učence. Z usmerjenostjo v razvoj, rezultate, z iskanjem novih in novih poti, rešitev. S timskim de-lom in medsebojnim sodelovanjem. S prijetnimi odnosi, pozitiv-no klimo in sodelovalno kulturo. Z zavezništvom med vrtcem/šolo in domom. Z razvijanjem socialnega čuta za ljudi v stiski. Z zagotavljanjem ustreznih delovnih pogojev. S skrbjo za okolje. Z nenehnim učenjem, inovacijami in izboljševanjem ...

Kako boste delo uresničevali v času krize, ko se spreminjajo standardi in normativi?

Uh, zdaj ste mi pa stopili na žulj! Če se bodo spremenili standardi in normativi, jih bomo pač morali spoštovati, tako kot jih moramo sedaj. A pri vsem tem govoru o krizi in varčevalnih ukrepih na področju vzgoje in izobraževanja pogrešam konkretne vsebinske pogovore. In vključenost staršev. Pošteno bi bilo, da bi predstavniki oblasti stopili pred nas in pred starše ter konkretno in jasno povedali: zaradi varčevanja v šolstvu bomo program oklestili le na najnujnejše, kot so po bankrotu države naredili na primer na Islandiji, ukinili bomo to in to, odpustili toliko in toliko zaposle-nih ... Tako pa nam iz leta v leto le potihoma zmanjšujejo oziroma celo ukinjajo sredstva za posamezne namene, ravnatelj pa naj potem čaramo, kakor vemo in znamo, ter zagotavljamo enak ob-seg in kakovost vzgoje oziroma izobraževanja. Tako ne bo šlo dolgo ... Pogosto se primerjamo s Finsko in občudujemo rezultate njihovih učencev na mednarodnih raziskavah. Toda pogledati je treba tudi njihova vlaganja v izobraževanje in se potem primer-jati. Zelo kratkovidna je država, ki zmanjšuje vlaganja v vzgojo in izobraževanje, ki varčuje pri učiteljih in vzgojiteljih, omejuje njihovo avtonomijo, zanemarja njihov profesionalni razvoj ter na ta način sistematično ubija njihov pedagoški eros, zaradi katerega so se odločili za ta poklic. Si res želimo to?!

Kakšna bo osnovna šola Trzin v naslednjih letih?

Ne glede na vse varčevalne ukrepe, ki bodo morda sledili, se ne bomo kar predali. Osnovna šola Trzin bo še naprej našim otro-kom in učencem zagotavljala največ in najboljše, kar zmore. V naslednjih letih bo trden hram učenosti z dovolj prostora za ra-zvoj vsakega posameznika v skladu z njegovimi zmožnostmi. To je naše poslanstvo, to je vložek v ljudi, to je investicija v našo bodočnost.

Lahko poveste še kaj posebnega za sodelavce, učence in starše?

Zahvaljujem se vsem sodelavcem, staršem in predstavnikom lokalne skupnosti za izkazano zaupanje ob mojem vnovičnem imenovanju na delovno mesto ravnateljice. Zahvaljujem se tudi vsem tistim, ki niso na moji strani. Njihova vloga je zelo pomembna, saj skrbijo za to, da je naša barka uravnotežena in se ne potopi. Saj veste, vsaka dobronamerna kritika je dobrodošla.

Berete občinsko glasilo Odsev in kaj vam pomeni?

O, ja, rada ga prelistam ali preberem na spletu. Ker ne živim v Trzinu, se tudi prek Odseva seznanjam z aktualnim dogajanjem v Trzinu, spoznavam ljudi, njihov način razmišljanja in delovanja, njihove poglede, mnenja, stališča ... Ne nazadnje pa je Odsev naš

pomemben »partner« pri obveščanju širše javnosti o aktivnostih v vrtcu in šoli.

Zaželimo ravnateljici Heleni Mazi Golob uspešno delo, saj bo le-to prineslo največ dobrega za naše največje bogastvo – otroke. Edino izkušnje starejših ter svežina mladih sodelavcev pod strokovnim vodstvom bodo prinesle dobre rezultate, osnovna šola Trzin bo še naprej uspešna pri oblikovanju novih mladih izobraženih osebnosti. Seveda vse to lahko naredijo v šoli le s podporo staršev in dosledno vzgojo otrok doma.

Spraševal
Zmago Knuplež – ZMAK

Ples s srcem, ne le z nogami – ob 5. obletnici FS Trzinka

V Sloveniji je folklor (folk lore pomeni ljudsko znanje, ljudska duhovna kultura) trdno zasidrana v zavesti ljudi, čeprav se na prvi pogled morda ne zdi tako. Folklorno-plesni dejavnosti v Sloveniji dajejo pečat številne folklorne skupine, od najstarejše Akademске folklorne skupine Franceta Marolta, ki je prav letos praznovala 65. letnico delovanja, do mlajših, kamor sodi tudi trzinska. Čeprav med mlajšimi, so se nam ob 5. jubileju predstavili kot ubrani in izkušeni plesalci, pevci in godci. Kar nekaj je folklornih skupin, ki skušajo predstaviti ples iz celotnega slovenskega prostora. Mednje lahko s ponosom uvrstimo tudi trzinske folkloriste, ki se lahko v samo petih letih delovanja postavijo s pestrim programom: mojstrsko se znajo zavrteti v plesnih postavitvah gorenjskih plesov, plesov iz okolice Ljubljane, Bele krajine in Prekmurja, obvladajo pa tudi več posameznih plesov s Primorske in Koroške. Ob številnih gostovanjih so stkali prijateljske vezi s sorodnimi dušami, ponosnimi na svoje korenine in zavezanimi poustvarjanju in ohranjanju ljudske kulturne dediščine prek plesa in pesmi. Čeprav bi našli med njimi kar nekaj razlik, pa je vsem skupno, da delujejo ljubiteljsko. In s srcem. Pri tem pa neizmerno uživajo.

Uživali smo tokrat tudi številni obiskovalci prireditve ob 5. obletnici delovanja folklorne skupine Trzinka, ki je 17. maja do zadnjega koticčka napolnila dvorano KUD-a Franca Kotarja. Imeli smo kaj videti – ne le prečudovitih noš, ki so se bohotile na naših dekletih in fantih, pač pa tudi zelo zanimiv in kakovosten program, ki ga je skrbno oblikoval mentor trzinskih folkloristov, gonilna os skupine, Janez Florjanc – Fofu.

Kot pravi predsednica Turističnega društva Kanja Jožica Valenčak, v okviru katerega deluje folklorna skupina odraslih, je v društvu prej že tlela želja, da bi imeli svojo folklorno skupino. Najprej so poskusili z otroki, kar se ni najbolje obneslo, saj začetno otroško

navdušenje kaj hitro splahni in se preusmeri k novim interesnim dejavnostim. Za skupino odraslih so se nato v turističnem društvu pogovarjali z Domžalčani. Pa so si rekli, zakaj ne bi imeli Trzinci svoje folklorne skupine! S prihodom Janeza Florjanca, izjemnega strokovnjaka z dolgoletnimi izkušnjami v folklori, se je začelo pravzaprav tisto pravo sodelovanje, ki je obrodilo sadove.

Janez Florjanc – Fofu se takole spominja začetkov: »Pred približno petimi leti ali pa že prej so neke zagrizene, prodorne in uspešne občanke, Danica Pandel, Joži Gorenc in Meta Železnik, obelodanile svojo dolgoletno željo in idejo, da bi imeli tudi v Trzinu odraslo, ali vsaj starejšo »mladinsko« folklorno skupino. To svojo idejo, na pogled utopistično, so razložile predsednici turističnega društva. In kjer se združijo štiri ekstremno delovno zagnano našpičene babnice, od ideje do realizacije ni več daleč.«

Fofu si je upal ugrizniti v na videz precej kislo jabolko, da bo učil občane, ki niso še nikoli plesali ljudskih plesov. Na posluh so naleteli tudi v šoli, kjer so jim zagotovili prostore za vaje. Na prvem srečanju se je zbralo okoli šestnajst radovednežev, ki so postavljali mentorju najrazličnejša vprašanja in zahtevali jasne odgovore, nato pa poskusili s prvimi koraki. Najprej so se noge prepletale, zapletale in se nikakor niso mogle zmeniti, katera je leva in katera desna. Ampak zagrizeni folklorniki se niso vdali. Z vsako vajo so napredovali, se naučili novih plesnih korakov in jih pilili ob spremljavi harmonike (ja, tudi to je mentor na začetku počel). Nato pa so s prihodom vrhunskega godca, Mira Dečmana, harmonikarske legende Akademске folklorne skupine Franceta Marolta, tudi glasbeno okrepili vrste, s čimer je bila pot k novim uspehom Trzinke dodobra tlakovana. Še posebej, če vemo, da so naši folkloristi izredno zagnani, da pridno trenirajo in predvsem, da jih poleg plesa družita prijateljstvo in dobra volja. Pa tudi želja po nastopih. Folklorna skupina Trzinka je v petih letih postala eden od stebrov TD Kanja Trzin.

Seveda pa začetki za turistično društvo niso bili enostavni. Potrebno je bilo zbrati denar za noše, zato so folkloristi v začetku nastopali v izposojenih kostumih. Najprej so naštudirali gorenjske plesse, in so bile tudi prve noše gorenjske. V petih letih se je nabralo za štiri slovenska območja folklornih oblačil. To predstavlja tudi velik finančni zalogaj za matično društvo, ki pa si poleg sredstev iz lastne dejavnosti pomaga s sredstvi Občine in sponzorji. Kar tretjino sredstev za izjemno bogato in temu primerno drago oblačilno dediščino (tu naj omenimo še dragocen prispevek trzinskih vezilj) pa prispevajo posamezniki v društvu in folklorni skupini.

Folklorna skupina Trzinka je začela svojo plesno-pevsko kariero z osmimi pari, v petih letih pa je od prvotne ekipe ostalo še deset vztrajnih navdušencev, ki so se jim pridružili novi člani, tako

da se danes vrta po odrih štirinajst parov spretnih nog. Svoj prvi nastop so imeli na Območnem tekmovanju folklornih skupin v Kamniku spomladi leta 2009. Po dobrem letu učenja so že nastopali tudi na Mednarodnem folklorne festivalu v Trzinu, skupaj s plesalci iz Afrike, Turčije, Mehike in Rusije. Vsako leto se udeležujejo regijskih srečanj folklorne skupin, radi nastopajo povsod, kamor jih vabijo. So stalni gostje vseh pomembnejših prireditelj v kraju, veliko nastopajo v domovih starejših občanov. Med pomembnejše nastope vsekakor sodijo vsakoletni nastopi na Mednarodnem folklorne festivalu v Trzinu (letos bo potekal 28. junija), zelo radi sodelujejo v tradicionalni povorki ob kamniških dnevih narodnih noš in oblačilne dediščine, ki potekajo vsakega septembra. Videvamo jih tudi na prireditvah drugod po Sloveniji, preizkusili so se celo v Avstriji in Italiji. Velikokrat nastopajo skupaj z otroško folklorne skupino osnovne šole Trzin.

Pa se s turnej po drugih krajih vrnimo še v trzinske loge. Prireditelj ob 5. obletnici sta spretno in s pravo merico šaljivosti krmarila izkušena kudovca, Jelka - Ela Moravec in Jani Mušič, ki sta - ne boste verjeli, praznovala 50. obletnico svoje poroke. No ja, resda samo na odru, pa vendar sta se pristno živela v svoji vlogi, da bi jima človek še verjel. Folkloristi so nam s plesi in petjem pričarali nepozabno vzdušje in nas »odplesali« na Gorenjsko, v Belo krajino, Prekmurje, pa spet bliže domu ... Naglušni klepetulji sta si izklepetali verjetno prav vse, česar nista nameravali, svoj piskrček humorja je pristavil tudi Nejc Lisjak v vlogi novinarja Odseva.

Kot se za jubilej spodobi, so v goste povabili (če vprašate zlato-poročenca, prava »gajstna Gorenjca« zato, da bi tudi kaj prinesel in dar - mhm, in res je zadišalo po potici, belokranjski pogači,

pa prleški tünki in drugih tipičnih dobrotah slovenskih pokrajin) Tamburaško skupino Bisernica, veterane iz Radeč pri Škofji Loki ter moško pevsko skupino Šestica iz Naklega. Prisrčen in svež je bil nastop podmladka, otroške folklorne skupine OŠ Trzin pod vodstvom mentorice Marjane Petek in Ane Lončar Burjek.

Svečano – kako le drugače, je bilo ob podelitvi priznanj. Na obrazih se je zarisala ganjenost, ponos, sreča. Kar enajst članov ansambla si je za petletno delovanje v folklorne skupini prisluzilo bronasto Maroltovo značko Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Harmonikar Miro Dežman je za dvajsetletno delovanje dobil zlato Maroltovo značko, častna Maroltova značka pa je za petdesetletno delovanje na področju folklorne dejavnosti pripadla Janezu Florjancu - Fofotu.

Člani folklorne skupine Trzinka pa imajo še neko drugo posebnost – vsi so starejši, vendar zato na odru nič manj živahni in polni energije. Najraje plešejo gorenjske ljudske ples, vživijo pa se tudi v ples iz drugih slovenskih pokrajin. Vsak ples ima svojo dušo, v vsakem najdejo košček svoje. In ko se združi ta silna energija, se nehote dotakne vsakega v publiko. Vsaj tako je bilo tistega petkovega večera, ko je vsa dvorana ponosno dihala s folkloristi.

Kdor ima glasbo in ples v srcu, ta zlo ne misli, pravijo. Lahko pa se prepričate tudi sami in se jim pridružite. Takšni ljudje ustvarjajo skupnost in tkejo vezi kraja. Tako energijo v Trzinu nedvomno potrebujemo. Zato jim vzklikamo še na mnogo jubilejev! Mojster Fofo, bomo zmogli? Bomo, ja!

Nataša Pavšek

Peta obletnica folklorne skupine TRZINKA

Končno prišel je petek, 17. maj 2013, in s tem nastop ob 5. obletnici delovanja naše folklorne skupine Trzinka.

Celo leto smo se pripravljali, zadnja dva meseca smo imeli vaje celo dvakrat tedensko. Utrjevali smo korake in tudi dvoglasno petje. Preprosto povedano, trdo smo delali, da smo ga lahko na obeh generalkah (dva dni in dan pred nastopom) »lomili« do nedopustnega. Naš mentor Fofo, ki je bil tudi oblikovalec programa, je postajal iz minute v minuto bolj zaskrbljen in nervozen.

Pa smo rekli sebi in njemu: Bo, kar bo! Od sebe bomo dali vse, kar zmoremo, in to ne more biti slabo ob tolikšnih pripravah, ki smo jih imeli, in ob dejstvu, ta plešemo tudi s srcem ne samo z nogami!

Ob petih popoldne smo imeli zadnji postavitev na odru pred samim nastopom. Že tedaj je bilo slovesno. Dvorana je bila okrašena s poljskim cvetjem in židanimi parazoli. Lepo! Po njej je tudi že dišalo po pogačah, poticah, klobasah ... Nekaj od tega so bili »rekviziti«, namenjeni kot darila paru, ki je po scenariju praznoval petdeseto obletnico poroke.

Ponovili smo koreografije. Vznemirjenje med nami se je povečevalo!

Preoblekli smo se v noše. Drug drugemu smo pomagali: sople-salki zavežemo ali popravimo ruto, preverimo, če je pri sosedu dovolj zavezan predpasnik ... Vse mora biti po pravilih, skladno z ljudskim izročilom.

Prvi so šli na oder plesalci, ki so uprizorili OFIRANJE, kasneje so naši postavni fantje uprizorili tudi igro s klobuki. Uspela je!!! Pa kako smo se bali zanje, da ne bi šlo kaj narobe!

Z Danico sva takoj po prelepem nastopu otroške folklorne skupine odigrali skeč gluhih klepetulj. Iskreno povedano, nista bili samo gluhi, sredi skeča jima je odpovedal tudi spomin, a sta se dobro znašli. Vse to pride z leti, če praznuješ peto obletnico, pa sploh!

Po skeču hitro nazaj v garderobo, preoblačenje v prekmursko nošo je bliskovito. V dvorani so med tem zadoneli zvoki tamburice Tamburaške skupine Bisernica.

Prekmurci smo pripravljani v zaodrju. Že je iztočnica in gremo ... Pojemo: Nede mi več rasla travica zelena ... S šotiši zaključimo! Zopet hitimo v garderobo. Komentiramo! Dobronamerno!

Se tolažimo, ker so nekateri preveč samokritični.

Na odru ima novinar Odseva intervju s parom, ki »praznuje«.

Skupina v belokranjski narodni noši je pripravljena. Fantje pristopijo k dekletom. Čudovit je ta rdeče beli kontrast noše. Pojejo ... Lepa Anka jih popelje v kolo! Leva, leva, leva ...

Sedaj pa v gorenjske noše. Časa imamo le toliko, kot traja nastop moške pevske skupine iz Naklega.

Dajmo, dajmo, noše gor! Te so najbogatejše, da se odeneš vanjo, potrebuješ največ časa. Dekleta si zopet pomagamo. Preverjamo zavijačke, rute, predpasnike in mašne na njih. Sklepance ... Tudi tokrat fantje, lepi kot le kaj, že čakajo! Gremo, skupina Trzinka, s Trzinko! Vedno »vžge«. Pa smo odplesali tudi venček gorenjskih plesov. Tisti, ki so nas gledali v obraze, pravijo, da brez napake, tisti, ki so nas gledali pod noge, pa pravijo, da skoraj brez.

Obstali smo na odru. Polna dvorana nam je ploskala. Zaslužili smo si! Mnogi med nami smo imeli v dvorani svoje najbližje, ki

vedo, kaj nam folklor pomeni, in so bili ponosni na nas. Vedeli so, da smo dali v nastop svojo dušo!

Člani skupine Trzinka Danica Pandel, Dragica Kutoša, Olga Završnik, Meri Kunc, Irena Ring, Ljubo Arsov, Silvo Batis, Rajko Trle, Jelko Črv, Ivan Krštinc in Vinko Ring, ki sodelujejo v skupini pet let, so si prislužili **bronasto Maroltovo** značko Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Harmonikarska legenda Miro Dečman je za več kot dvajsetletno delovanje dobil **zlato Maroltovo** značko Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Častna Maroltova značka Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti pa je bila za petdesetletno delovanje na področju folklorne dejavnosti podeljena Janezu Florjancu - Fotu

Zastor je padel!

In pričelo se je druženje! To je bilo šele nepozabno! Razšli smo se drugega dne!

Pa kaj bi, pet let si star samo enkrat, in če to pravimo mi, folklorniki, bo že držalo!

Zapisala Irena Ring

Folklorniki plešejo naprej

Nastopi folklorne skupine Trzinka se nadaljujejo tudi po jubilejnem nastopu ob 5. obletnici. Z gorenjskimi plesi so tako nastopili že na festivalu folklorne 25. maja v Črnučah, 8. junija na 16. srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike v Jablah in 8. junija ob zlati poroki Majde in Toneta Ipavca pri cerkvi sv. Florijana v Trzinu.

JV

Priložnost zamujena, ne vrne se nobena

Letos nam je resnično zagodlo vreme ...

Kot predvidoma smo se med 24.5. in 2.6. razvedrili na izjemno zastavljenem Festivalu Trzinska pomlad. Program je bil resnično pester, in je zadovoljil vse okuse. Od kocerta, gledališča do

igrarij in filma. V prvi vrsti gre pohvala KUD Franc Kotar Trzin za odlično organizacijo in hitro iznajdljivost ob slabem vremenu. Vse dogodke so morali izpeljati v Kulturnem domu Trzin. Nedvomno je začetno pozornost pritegnil udarni koncert skupine Orlek, katerega se je udeležilo veliko število ljudi. Glasba je bila poskočna in skladbe zabavne. Res odlična kombinacija, ki je pri-

tegnila ljudi različnih okusov in starosti. Dokaz je zagotovo trikratni povratek skupine na oder ob koncu koncerta, glasbeniki pa so se oddolžili za vztrajni aplavz tako, da so velikodušno še trikrat zaigrali in zaključili s skladbo Na Golici. Obvezno moram omeniti fenomenalno odigrano predstavo Boksarsko srce Lutkovnega gledališča Ljubljana, ki so jo vsi obiskovalci zelo pohvalili. Skoraj polno zasedeno dvorano pa je enostavno navdušila domača mladinska skupina DS Miki Miška s premierno uprizoritvijo mjuzikla Družčina. Vse pohvale idejnemu vodji, režiserju ter igralcu Nejcu Lisjaku. Predstava Otroka muh domače odrasle skupine, pa je kot

vedno zatresla oder s sijajno zasedbo in odlično igro. Festival se je zaključil z izredno zanimivim filmom Čisto pošten rop. Gledalce je močno presenetil predvsem z netipično igro, knjižnim jezikom in dejstvom, da so nastopajoči invalidi. Čestitke celotni ekipi za uspešno izpeljan projekt in zahvala za nov pogled na film. Seveda pa ne smemo pozabiti na najmlajše, ki so se zabavali na različnih igralih ob pravljičah Mirjam Štih ter predstavi Volk in sedem kozličkov KŠD Štumf, pa čeprav v notranjih prostorih, zaradi že omenjenega slabega vremena.

Ana Pirc

Družčina - ambiciozen projekt in nekaj svežega

Dramska skupina Miki miška je v okviru Trzinske pomladi, 30. maja, postregla z muzikalom. Z njim so dokazali, da so zmožni narediti še kaj drugega kot predstave, prirejene po pravljičah, in odrske igre za miklavževanje. Ekipa, ki je ustvarjala Družčino (v izvorniku Company), je štela 18 članov, od tega 14 igralcev. Ob začetnih neprijetnostih, kot je iskanje pianista, nadomestnega igralca (KUD se zahvaljuje Ajdinu Huzejroviču iz Mladinskega odra Kranj za pripravljenost sodelovati), ob šolskih obveznostih in drugem, se je premiera zgodila prav na Trzinski pomladi, če tudi morda še sama ekipa ustvarjalcev Družčine ni verjela v to.

Igralsko je ekipa dokazala, da so nekateri v igranju že zelo utečeni, posebej je potrebno pohvaliti Majo Ravnika v vlogi Amy, ki je svojo histerijo pred poroko odigrala več kot odlično! Dobro dodelane vloge so prikazali tudi Anže Zupanc v vlogi Davida, Mariša Jagodič kot njegova zategnjena žena Jenny, Aleksandra Kmetič kot spogledljiva diva ter Natja Levec kot obsesivno-kompulzivna Sarah. Da pa v mladinske vode prihajajo tudi novi talenti, sta dokazala Matevž Peternel v sproščeni vlogi »abstinenta« Harryja, ki pred premiero ni popustil živcem in tremi, da bi okrnila njegovo naravno sproščenost na odru, in pa Maja Trebežnik v vlogi umirjene in romantične Kathy. Dobra igra in pevska razsežnost pa sta pri režiserju tega zahtevnega komada Nejcu Lisjaku že stalnica.

Koreografski elementi so dovolj zahtevni za igralce, ki niso (še) vsi vajeni plesa – sploh na tako majhni kvadraturi trzinskega odra – in hkrati dovolj enostavni, da so jih bili sposobni izvesti solidno. »Step« vložek v koreografiji na način, kot je izveden, je posrečen in iznajdljiv. Koreografija sama je učinkovita (delo Ane Okorn) in skupaj z minimalistično in funkcionalno scenografijo (delo Andreja Ručigaja) ter kostumografijo (šivilja: Renata Šoštar) v črno-beli kombinaciji učinkuje v podporo zgodbi. Nekaj težav je igralcem delalo igranje hkrati s plesanjem in petjem.

Pri sami predstavi je luč, ki bi enako dobro podpirala postavljeni muzikal, žal le nakazana in brez domišljije. Spremembe sicer so

in naj bi bile učinkovite, vendar le, če bi bile časovno točne, kar pa je pri taki scenski postavitvi zelo pomembno. Če upoštevamo, da so luč postavljali sami igralci, morda ne prav vajeni (zahtevnosti in pomembnosti) tega opravila, gre to pomanjkljivost oprostiti. Lučnim tehnikom pa ne bi škodile kakšne »inštrukcije« starejših kolegov ali obisk kakega tečaja, saj se s tem pridobi večšina in tudi poveča interes za tovrstne naloge.

Glasbena oprema pa je tisto, kar predstavo povezuje in drži skupaj, saj je glasbe v njej za dobrih 70 minut. Glasbene angažmaje je priredil in zaigral profesionalni pianist Miha Nagode ob pomoči Francija Banka. Besedila je iz angleščine izvrstno prevedel in priredil Nejc Lisjak, kar je pri jasnosti zgodbe s tolikšnim delom glasbe, kot ga ima Družčina, izrednega pomena.

Če bi še pevske in lučne vse »štimalo« – pri petju moram posebej pohvaliti »stara mačka« Nejca Lisjaka in Anžeta Zupanca ter novinca Urbana Lebna – bi lahko rekla, da predstava presega vse muzikale, ki so jih naredili »anglisti« iz kamniškega srednješolskega centra. Lahko pa brez slabe vesti rečem, da je predstava najboljša, kar so v danem času in glede na dane razmere miki miške lahko speljali. Sploh če vem, da je v Družčini še ogromno potenciala, ki kar čaka minimalni pospešek, da se razvije. In po mojem mnenju je bila premiera ta pospešek. Uživala sem od prve do zadnje minute. Bravo!

Ocene: Glasba ★★★★★ Igra ★★★★★
Kostumografija ★★★★★ Luč ★★½ Petje ★★★★★ Ples ★★★
Scenografija ★★★★★ Pogum, vztrajnost in potencial ∞

Brigita Ložar

P. S. Mladinci trzinskega kulturnega društva že nekaj časa ne bi smeli nositi imena Dramska skupina Miki miška. Zakaj? Iz preprostega razloga – ker so ga prerasli. Če si ogledate muzikal, pa nemara najdete še kak odgovor na to vprašanje ...

Teden in pol zdravja v občini Trzin

Občina Trzin je v sodelovanju s trzinskimi društvi organizirala prireditve namenjene zdravemu načinu življenja in boljšega počutja, katere so dobile ime teden in pol zdravja. Teden in pol zato, ker so bile vsak dan od četrka 16.5 do sobote 25.5 na voljo aktivnosti, ki so jih izvajala tako športna kot druga društva začenši z Otroško Olimpijado in končano s Tekom po cesti in gozdu. Teden ki je za nami se je začel s plesno meditacijo. KUD Franc Kotar se je letos na novo angažiral tudi na področju zdravja in v okviru tedna in pol zdravja pripravil dve prireditvi: predstavitev TEJ (izgovori se tedž) plesa, ki je potekala na zunanjem prostoru pred Centrom Ivana Hribarja ter predavanje o zdravi prehrani in razstrupljanju, ki ga je vodila svetovalka za zdravo prehrano Karla Klander. Na predavanju sta obiskovalcem z Brigito Ložar pripravili tudi smoothije ter slasten sladoleđ. Ob prireditvi skupaj

je obiskalo okoli 35 udeležencev, ki so se na ta način izobrazili o skrbi za zdravje.«

V sredo je turistično društvo Kanja organiziralo pohod po gozdni učni poti na Ongru. Na kratkem pohodu je bilo organizirano tudi strokovno vodenje, med katerim so udeležencem povedali več zanimivosti o drevesih ki rastejo v trzinskem gozdu.

V četrtek sta potekale dve aktivnosti. Ob 16. uri Cooperjev tek, test fizične pripravljenosti, ki ga je organiziralo športno društvo Trzin. Test je organiziran tako da občani tečejo 2,4 km, občanke pa 1,6 km. Njihova ocena fizične pripravljenosti je bila odvisna od časa v katerem so pretekli prej določeno progo in od njihove starosti. Testa se je v slabem vremenu udeležili 17 tekačev. Inter-no tekmo pa so imeli tudi zaposleni iz Slovenskega inštituta za kakovost (SIQ). Od 19. ure naprej pa so na smučišču Dolga dolina predstavili opremo za smučanje na travi – grass ski in prikazali tudi uporabo smučí. Član smučarskega društva Trzin se je oblekel in obul ter s smučmi na pancarjih odpeljal par zavojev. Smučí so lahko preizkusili tudi udeleženci predstavitev.

V petek, so potekale kar tri aktivnosti in sicer na strelišču OŠ Trzin Pokal za neaktivne strelce (tekmovanje v streljanju z zračno puško), ki ga je organiziralo Strelsko društvo Trzin, v telovadnici OŠ Trzin vadba za sprostitev (razmigavajne in sprostitev); in ob 19. uri pa so bile v Kulturnem domu Trzin vaje folklore (prikaz folklornih plesov z udeležbo); Organizator: TD Kanja.

Teden zdravja se je zaključil s sobotnim tekom Petra Levca Skirca, ki ga je že 15-tič organiziralo Športno društvo Trzin.

Najboljša otroška olimpijada do zdaj

V četrtek, 16. 5. 2013, je Športno društvo Trzin v sodelovanju z OŠ Trzin in Vrtcem (enotama Žabica in Palčica) pod pokroviteljstvom Občine Trzin organiziralo 14. otroško olimpijado. Tokrat je bila zaradi dežja olimpijada organizirana v šotoru Taubi centra, ki nam ga je velikodušno odstopil gospod Marjan Golob, za kar se mu zahvaljujemo. Otroci so s predstavitenimi tablamí svojih skupin najprej odkorakali slavnostni krog. Po uvodnem pozdravu organizatorjev so se razvrstili glede na vaje, ki so jih ta dan pripravile prizadevne članice ŠD Trzin, ki so seveda pri vsaki vaji otrokom tudi pokazale pravilno izvedbo. Otroci so vlekli vrv, preskakovali ovire, ciljali v gol, ciljali v tarčo, se preizkusili v spretnostnem poligonu in še marsikaj. Ovire so premagovali s tako zagnanostjo, kot bi šlo za velike olimpijske igre, k čimer so pripomogli tudi najboljši navijači – starši, spodbujale pa so jih tudi vzgojiteljice, saj je imela vsaka skupina s seboj kar dve. Popolnoma vsi otroci so zmagali. Že za samo udeležbo so dobili privlačno majico ŠD Trzin, za uspešno premagane vaje pa so dobili še spominsko medaljo in zasluženo pijačo. Letos so za dodatek na koncu iz Ljubljanskih mlekarn prejeli še ježka, ki jih je delila velika raca SIMONČINKA. Da pa je vse skupaj imelo še malo zabavnega priokusa, je otroke na koncu obiskal še klovn. Skozi celo olimpijado smo spremljali nasmejane otroške obraze, tokrat več kot 130, na koncu pa smo se družno strinjali: To so bile najboljše olimpijske igre do sedaj.

Matjaž Erčulj

Spet veselica, kakršnih si še želimo

Letos so trzinski gasilci pripravili svojo veselico 15. junija, odločitev za ta dan pa se je po dolgotrajni mrzli in aprilski pomladi izkazal za zadetek v črno. Bilo je prav prijetno toplo, tako da so številni obiskovalci radi tudi malo dlje posedeli s prijatelji v topli noči, si izmenjevali novice in se veselili. Obisk je bil zelo dober, razpoloženje pa tudi, saj so glasbeniki iz ansambla Spomini res znali zaigrati take viže, da so kar same vabile k plesu. Že po tradiciji je bila tudi postrežba zelo dobra, saj so se mlade gasilke pa tudi gasilci res hitro s polnimi pladnji sukali med mizami. Starejši, bolj izkušeni mački, so neutrudno hoteli za šankom in pri peki na žaru, tako da čakanja praktično ni bilo. Marsikdo pa je tudi preizkusil svojo srečo s srečelovom. Pravzaprav so imeli vsi srečo, in takšnih veselic si še želimo.

Tek Petra Levca Skirca Trzin 2013

Letošnji Tek Petra Levca, ki mu pravijo tudi Skirca Trzin, je bil petnajsti po vrsti, tek s kužki, s katerim prireditev popestrijo, pa je bil tokrat drugič. Kljub slabemu vremenu se je teka udeležilo 158 tekačev, kar je v rekordno število. Največ, kar 78 jih je nastopilo v moški kategoriji na 10 km. Na teku so predstavili nov znak teka, ki so ga izdelali učenci OŠ in je bil na propagandnem materialu, natisnjen pa je bil tudi na majicah in seveda tudi na medaljah. Organizatorji so tokrat spremenili tudi potek prog, saj so izbrali manj nevarne poti z manj vzpona, še bolj pomembno pa je, da je bilo tudi manj spusta. Organizatorji so s tem želeli doseči, da bi lahko tek izvedli v vsakem vremenu in imeli so prav, saj je ves čas deževalo. Krog je bil dolg 5,2 km, za 10,2 km pa je bilo potrebno preteči 2 kroga. Za marsikoga razveseljiva novost pa je bila tudi ta, da so letos prvič najboljšim podelili tudi denarne nagrade. Tek so zelo prizadevno in dobro izpeljali člani Športnega društva Trzin, še zlasti pa je treba pohvaliti predsednika Matjaža Erčulja, ki mu ni bilo težko pomagati povsod, kjer je bilo potrebno.

Prvi start je bil namenjen najmlajšim. Poimenovali so ga družinski kilometer, saj so pri tem mladim nadebudnežem »pomagali« oziroma so sodelovali z njimi tudi starši. Gre že za kar tradicionalno popestritev trzinskega teka.

Naslednji start je bil za otroke stare do 11 let, ki so ravno tako tekli 1 km.

Najbolj adrenalinski pa je bil start teka s kužki, saj so nestrpni kužki in še bolj nestrpni njihovi lastniki komaj čakali da se zapodijo v razmočen teren. Štart je bil skupinski, mnogi pa so pri tem prvič spoznavali kako se da usmerjati nestrpnega kužka, da teče točno tja kamor želi gospodar.

Najbolj množičen je bil start moških na 10 in žensk na 5 km, saj so začeli skupaj in je trajalo skoraj minuto, da so vsi tekači, ki so se pognali čez startno črto po startni ravnini zavili v prvi zavoj.

Prostovoljci, tako člani ŠD Trzin, PGD Trzin in mnogi drugi so skrbeli za varnost tekačev po cesti in jih spodbujali. Veliko pa je k varnosti pri teku poskrbel Janez Zajc, ki je po startu vodil skupino tekačev do prvih razcepov, jih usmerjal tudi naprej po progih in jim tudi pri zaključku teka pokazal pravo smer.

Letos so se organizatorji lahko prvič pohvalili tudi z mednarodno udeležbo na teku, saj so tekli tudi tekači iz Grčije, Estonije in Francije, ki pa niso dosegli zavidljivih rezultatov. Na teku je sodeloval Anton Kosmač, državni prvak v polmaratonu in Lucija Krkoč, druga iz maratona Radenci. Oba sta tekla za picerijo in špageterijo OLI-VIA, za katero je tekkel tudi lastnik Robert Matijević, ki je v Trzin pripeljal veliko dobrih tekačev. Ne nazadnje pa je tekače pogostil z malico in jim dodal pijačo. V Absolutni konkurenci pri moških je zmagal Sebastijan Zarnik, lanski zmagovalec Gašper Bregar pa je bil šele tretji za Antonom Kosmačem. Pri ženskah je v absolutni konkurenci zmagala Lucija Krkoč pred Katjo Kosmatin in Ajdo Flašker. Za najmlajše pa so poskrbele vzgojiteljice vrtca Trzin, ki jim je pomagala Tanja Zajc.

Proga je bila dobro pripravljena in označena, saj ni bilo nobene poškodbe in člani Športnega društva Trzin čestitajo vsem nastopajočim, ki so progo kljub težkim razmeram premagali in jih vabijo na tek prihodnje leto ter upajo, da bo vreme lepše.

Tekst in foto Zmago Knuplež - ZMAK

Tek Petra Levca Skirca Trzin 2013 - tek s kužki

Tokrat je ŠD Trzin po enoletnem premoru drugič gostilo tek s kužki. Za kužke so previsoke temperature neugodne, tako da je

hladno vreme z rahlim dežjem, ki je bilo za ta letni čas popolnoma neobičajno, prišlo za naše štirinožce še kako prav. Na startu se nas je zbralo 19, kar je bilo več kot prvič.

Na progo smo se podali skupaj. Veliko udeležencev je prvič doživelo občutek, ko ti pes občutno pomaga pri hitrosti teka. Poleg kar nekaj izkušenih tekmovalcev v vlečnih športih je bilo izredno lepo videti na startu tudi nekaj novih obrazov. Pri moških je bila konkurenca resnično dobra. Pod 22-ih minutah je v cilj priteklo prvih 7 tekačev. Zmagal je mladi atlet Žan Žepič s psičko Asto, drugo mesto je zasedel Edvard Schumet z Andy, tretji pa je bil Patrik Zupanič z Grey. Tudi ženske so bile dobro zastopane. Zmagala je Barbara Rink s Tegejem, drugo mesto je zasedla Elizabeta Zupanič z Alfó, tretja pa je bila Saša Udovč s psičko Bibo.

Proga je bila kljub blatu in nekaterim spolzkim delom izredno zanimiva, in prav vsi tekmovalci so srečno prispeli v cilj. Od vseh pa me je na startu najbolj navdušil tekmovalec Luka Florjanc s psičko pasme whippet, ki je dokazal, da se da teči prav z vsakim kužkom, le če je dobra volja.

Aleš Rink

Tek Petra Levca so podprli:

Občina Trzin
Pizzeria in špagateria Olivia (tudi nagrade)
ZUPO.si
INARI d.o.o.
Tovarna ORGANIKA
TESNILA Trzin
SIGMA COATINGS

KELME = superge
SALOMON = lok in nagradice

Nagrade:

Formawood - Pevc d.o.o..
Stele plesk d.o.o.
SKI - Bojan Sešok s.p.
Mr. Pet
Coca cola (pijača za tekače)
SIS d.o.o. (majčke + reklama na igrici Toliti.com)

Trženje oglasnega prostora

041 617 927

 grafex agencija | tiskarna

Trzinska olimpijada

Letošnja podaljšanijada je potekala v olimpijskem duhu. Torek, 14. 5. 2013, je bil tako za podaljšano bivanje prav poseben dan. Učence in učiteljice je očaral obisk legende svetovne gimnastike Aljaža Pegana in veslača olimpijca Tomaža Piriha, ki sta zaposlena v Slovenski vojski. Bila sta prava popestritev že druge trzinske olimpijade. Dogodek je potekal v dveh delih. V avli osnovne šole je športnika pričakalo okoli sto otrok, ki so ob otvoritvi pokončno in ponosno prisluhnili slovenski himni. Topel pozdrav ravnateljice z njuno kratko predstavitvijo je bil le uvod v začetek sproščenega programa. Ob projekcijski predstavitvi so nato učenci izvedeli o njuni športni poti, o dosežkih, bodočih ciljih in ovirah na športni poti. Le teh ni manjkalo sedaj že upokojenemu mojstru na drogu Aljažu, ki je bil v svoji dolgoletni karieri tako evropski kot svetovni prvak. Odločitev o koncu kariere pa je sprejel pred nedavnim zaradi poškodb in let. Kot pravi, bodo mogoče ravno njegovi dosežki pripomogli k boljšim pogojem za trening njegovih naslednikov. Največjo pozornost in tišino je bilo čutiti ob predvajanju video posnetka s tekmovanja, kjer je Aljaž predstavil svojo lastno prvino pegan. Koliko energije je bilo čutiti v zraku tudi, ko nam je pokazal nekaj vaj v živo.

Čeprav malo manj poznan, pa se njegov mlajši kolega veslač Tomaž Pirih ravno tako lahko pohvali z zavidljivimi uspehi. Njegov največji dosežek je četrto mesto na olimpijskih igrah v Pekingu.

V nadaljevanju smo prisluhnili pogovoru, ki je razodeval njun optimizem, veselje - tudi po toliko letih tekmovanj. Njuni zgodbi sta razodevali, kaj zmorejo moč in vztrajnost. Kaj zmore trzinska moč in vztrajnost pa so nam pokazali učenci v drugem delu druženja. Z dvignjeno zastavo, ragljami in športnikoma na čelu smo se pomaknili na igrišče, zakorakali v častni krog, medtem ko nas je pozdravljalo toplo sonce (prava

Petnajsti pohod po mejah občine Trzin

15. jubilejni pohod po mejah občine Trzin se v soboto, 1. junija, ni začel navdušujoče: oblačno, dežne kaplje, razmočen teren ... Pa vendar – tako kot vsakič – vodja Tomaž Kralj, ki je pripravljen na vsakršne nepravilike, je napovedal odhod in skupina je krenila na pot. Vreme se je držalo, prehodili so slabih 18 kilometrov in pohod zaključili z malico v brunarici SMD Trzin. Še vpisi pohoda v pohodne knjižice in seveda – kot se za jubilej spodobi - spominska majica TD Kanja Trzin.

TD Kanja Trzin že sedaj vabi na ponovljen, nekoliko daljši pohod po območju štirih občin 26. oktobra.

JV

redkost letošnje pomladi). Potem, ko sta gostujoča športnika slavnostno prerezala vrvico pa je šlo zares. Učenci so se postavili na postaje, na katerih so morali opraviti različne preizkuse spretnosti, šest nadzornih učiteljic je spremljalo če pravilno izvajajo zahtevane športne dejavnosti in tisti, ki je naloge zmožgel je ob vsaki postaji dobil potrdilo.

Svojo postajo sta imela tudi gosta in ni čudno, da je bilo prav okoli njiju največ gneče. Zadržali so ju v svojem primežu, dokler nista podpisala vseh kartic. S prisluženimi medaljami okoli vratu so se z njima lahko tudi slikali.

Veliko otrok ima svoje vzornike, veliko jih je tudi v športnih vrstah. Verjamem, da sta sedaj Aljaž Pegan in Tomaž Pirih marsikomu vzornika.

Dogodek bo večini ostal kot nepozaben spomin. Se že veselimo naslednjega podobnega srečanja.

Irena Capuder

Slikarsko-rezbarska delavnica in delavnica vezenja v Jablah

Turistično društvo Kanja je tudi letos organiziralo že 12. slikarsko-rezbarsko delavnico in delavnico vezenja v gradu Jable. Delavnica je potekala v nedeljo, 9. junija, od 10. do 18. ure v arkadnem dvorišču gradu.

Navzoče je pozdravila predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak, se zahvalila za udeležbo na delavnici in zaželela vsem

veliko uspehov pri ustvarjanju. Poskrbela je za dobro jedačo in pijačo, ki jo je z izbranimi siri popestril Tomo Homan.

Na delavnici je bilo največ rezbarjev, ki so zavzeli več kot polovico dvorišča. Razstavili so svoje najboljše izdelke in ves čas neumorno klesali ter ustvarjali nove skulpture.

V slikarski delavnici je bilo letos nekaj manj udeležencev zaradi odsotnosti članov likovnega društva Mengeš, ki so imeli druge obveznosti. Delavnice so se udeležili predstavniki slikarske šole iz Ljubljane, Šmartnega, Radomelj, Lipe iz Domžal in iz Centra aktivnosti Trzin. Delavnice se letos niso udeležili otroci iz osnovne šole Trzin; verjetno jih je lepo vreme zvalo v naravo in na izlete. Predstavnici ročnega vezenja sta bili umeščeni med rezbarje. Prava paša za oči so bili njuni čudoviti prtički, prti in zavese v rišeljke tehniki, ki so s svojo belino in eleganco lepo dopolnjevali prostor pod oboki.

Sončno in toplo vreme je privabilo na ogled delavnic veliko domačinov. Tudi številni nedeljski pohodniki na Dobeno in Rašico so se ustavili v gradu in si ogledovali razstavljenе umetnine in opazovali udeležence pri delu.

Preživeli smo čudovito nedeljsko druženje in ustvarjanje med grajskimi zidovi. Poslovali smo se z vabilom na razstavo in na srečanje v prihodnjem letu.

Majda Šilar

X. razstava članov rezbarske skupine TD Kanja Trzin

V Centru Ivana Hribarja Trzin smo 16. maja odprli že 10. razstavo lesenih skulptur rezbarjev. Razstavo, ki je bila odprta do 14. junija, je bila kot vedno zanimiva za vse, ki ustvarjajo v lesu. Ob tej priliki so razstavljalci prejeli priznanja za sodelovanje in spodbujanje dediščine nekdanje zelo priznane obti – klesanja.

V priložnostnem programu odprja razstave so prisotnim zapeli in zaigrali pevci in glasbeniki skupine Sonček, med katerimi so tudi trzinski rezbarji in folklorniki. Rezbar in avtor pesmi E. Milan Kufersin pa je prebral pesem o rezbarjih. Prehojeno pot tovrstnega ustvarjanja v lesu je opisal mentor Marijan Vodnik.

Prijetno druženje se je zaključilo z obujanjem spominov na prvo razstavo v letu 2004, takoj po odprtju CIH, ko smo na vabilu še morali narisati traso, ki vodi do centra.

Joži Valenčak
Foto: Zinka Kosmač

Rezbarji v Puconcih

Na nedeljo, 26. maja, je Turistično društvo Kanja Trzin vrnilo obisk Kulturno turističnemu društvu, ki se je Trzincem predstavilo s stojnico in na odru nedavnega Florijanovega sejma v Trzinu. Puconskega sejma, kot se imenuje njihov sejem domače obrti, so se udeležili rezbarji.

In zapisali so vstise: "Zaradi slabega vremena je bila udeležba razstavljalcev nekoliko pod pričakovanji organizatorja. Za nas pa je bila udeležba na sejmu kar zanimiva. Prikazane so bile različne domače obrti kot kovaštvo, čevljarska dejavnost, izdelki iz medu, pleteni izdelki iz slame in šibja, izdelki iz lecta, slike v akvarel tehniki, miniaturni izdelki iz kolarske obrti in še veliko drugih, doma narejenih. Bogat je bil tudi kulturni program, ki ga je povezoval znani prekmurski igralec – komedijant Gorazd Žilavec. Nastopili so učenci Osnovne šole Puconci z različnimi glasbenimi vložki, tudi petjem, folklorna skupina Slovencev na Madžarskem iz Gornjega Senika. Vreme je nekako zdržalo, sploh pa, ker so gostitelji poskrbeli za jedačo in pijačo."

Foto in tekst:
Anica in Lojze Gašpirc

Trdno odločeni proti invazivkam

V četrtek, 30. maja, je v Trzinu potekala prva akcija odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin v občini.

Akcijo so sicer načrtovali že konec oktobra preteklega leta, pa so jim neugodne vremenske razmere to namero preprečile. Vremenske razmere so bile tudi zadnji četrtek v maju neugodne, saj je prav tako deževalo. A glavnih organizatorjev, Turističnega društva Kanja, Planinskega društva Onger, Strelskega društva in Občine, dež ni ustavil, saj so se odločili, da akcije ne bodo več prestavljali in da jo bodo kljub dežju izpeljali.

Na zbirnem mestu pri zaklonišču ob Kidričevi cesti se je ob 15. uri zbralo nekoliko manj kot 20 udeležencev. Med njimi pa so bili kar štirje naravovarstveniki iz kranjske enote in osrednje enote Zavoda za varstvo narave, člani trzinskih društev, dve občinski svetnici in seveda župan občine.

Opremljeni z ustreznim orodjem so se napotili proti bajerju. Ob poti so pulili zlato rozgo, žlezavo nedotiko in enoletno suholetnico. Invazivke so odlagali v vreče, nato pa so jih praznili na pripravljeno odlagališče na deponiji. Ob deponiji so si ogledali rastišče amorfe, vendar je bil to zanje prevelik zalogaj. Odločili so se, da bodo amorfe raje odstranjevali vojaki iz vojašnice v Bohinjski Beli, ki so jim ponudili, da bodo tudi prišli pomagat – mogoče še v tem mesecu.

Tako kot dež so bili vztrajni tudi udeleženci. Poiskali so prvo najbližjo lokacijo rastišča japonskega dresnika, ki so ga našli ob poti nasproti bajerja. S krampi in rovnicami so ga izkopal in nato odvekli do deponije, pri tem pa iznašli dokaj inovativen način za transportiranje, saj avtomobilske prikolice niso imeli.

Po opravljenem delu je sledila malica, ki jo je pripravila Jožica. Prijetno utrujeni, predvsem pa ponosni na velik kup odstranjenih invazivk, so se razšli ob približno pol šesti uri.

S tovrstnimi akcijami bodo v Trzinu še nadaljevali.

Vika Kreča

Štafeta semen v OŠ Trzin, enota vrtec Žabica

V mesecu aprilu smo sodelovali v akciji Štafeta semen. Namen akcije je ohraniti semena avtohtonih, tradicionalnih semenskih rastlinskih vrst. Z otroki smo se pogovarjali, kako pomembna so semena in da sami pridelamo zelenjavo.

Zato smo se odločili, da bomo tudi sami zbirali semena. Z akcijo smo seznanili starše, dedke, babice in jih prosili za pomoč. Naši prošnji so se odzvale tudi prizadevne Trzinke, zato se jim prav lepo zahvaljujemo. Vsa semena smo zbrali in izmenjali na stojnici, ki je bila v vrtcu. Našo stojnico je obiskal tudi župan Tone Peršak. Staršem je bila akcija všeč in bodo še sodelovali. S skupnimi močmi nam bo uspelo ohraniti naša tradicionalna semena.

Katja Smogavec, dipl. vzgojiteljica

Zlatih 50 skupnih let Majde in Toneta zaznamovalo tudi Trzin

V soboto, 8. junija, je bil na gradu Jablje slovesni dogodek; poročno zaobljubo sta po 50. letih skupnega življenja obnovila Tone in Majda Ipavec iz Trzina. Ponovno ju je poročil župan Anton Peršak. Postala sta zlatoporočenca.

Oba zakonca sta bila aktivno vključena v društveno in družbeno življenje kraja. Takoj po preselitvi v Trzin se je gospod Tone vključil v društveno življenje kraja. Tako je v domačem kulturno-umetniškem društvu režiral številne gledališke predstave in se kot igralec udeleževal na gledaliških deskah Poletnega gledališča Studenec in bližnjih gledališč.

Poleg udeleževanja na področju kulture smo v Trzinu gospodu

Tonetu še posebej hvaležni za opravljeno delo na področju lokalne samouprave.

V letih od 1996 do 1998 je vodil krajevno skupnost, obudil izhajanje lokalnega glasila Odsev in udeležil svojo idejo po ustanovitvi samostojne trzinske občine. Njegova zasluga je tudi, da je Trzin dobil svoj praznik, 15. maj, ki je kasneje postal tudi občinski praznik. Bil je tudi prvi predsednik društva upokojencev Žerjavčki Trzin, soustanovitelj turističnega društva, član markacijskega odseka pri Planinskem društvu Onger Trzin in občinski svetnik v prvem mandatnem obdobju.

Da bi se Tonetu za njegov prispevek vsaj malo oddolžili, smo mu v letu 1999 podelili zlato občinsko priznanje, v letu 2003 pa naziv častnega občana Trzina.

Tudi gospo Majdo Trzinci poznajo kot dolgoletno kulturno delavko, in to kot dobro karakterno igralko, predvsem pa kot režiserko otroških predstav. Bila je tudi predsednica kulturnega društva Franc Kotar Trzin in dolgoletna članica upravnega odbora tega društva, dejavna pa je bila tudi v društvu upokojencev Žerjavčki. Še posebej pa jo Trzinci poznajo kot odlično pedagoginjo, še zlasti kot učiteljico zemljepisa in zgodovine ter kot svetovalko učencem, njihovim staršem ter mlajšim kolegom in kolegicam. Vzgoji je ves čas dajala osrednji poudarek, za kar so ji hvaležne številne generacije, ki jih je učila. V svoji dolgoletni pedagoški praksi je poleg šolskih obveznosti opravljala še številne naloge, vezane na kraj in občino. Poleg poučevanja je uspešno opravljala še številne mentorske naloge, bila je mentorica pionirske organizacije in šolske skupnosti, več let tudi prometnega in dramskega krožka, uspešno pa je opravljala tudi funkcijo predsednice sveta šole in sodnice porotnice.

Za njen prispevek Trzinu smo gospe Majdi leta 1999 podelili bronasto občinsko priznanje.

Gospa Majda in gospod Tone sta bila na njun ponovni poročni dan deležna kar nekaj presenečenj. Poleg glasbenih vložkov gospe Jožice Kališnik, nekdanje pevke ansambla Avsenik in njenih malih sorodnic, pa do slovenskega pesnika in igralca ter njenega prijatelja, Toneta Kuntnerja, kot tudi do kolaža spominov na njuno udeleževanje na gledaliških deskah KUD-a, v krajevni skupnosti in občini, pa tudi v Društvu upokojencev Žerjavčki in turističnem društvu Kanja Trzin. Nenazadnje pa naj omenimo tudi doživet nastop soigralca Francija Kurenta in glasbeno spremljavo Uroša Kurenta in Mihe Pančurja, ki so ga pripravili posebej za zlatoporočenca.

Vika Kreča, Občina Trzin

Zlatoporočenca Majda in Tone Ipavec!

Malo je parov, ki bi v tolikšni meri prispevali k boljšemu in lepšemu življenju v našem kraju pa tudi pri osebni rasti številnih Trzincev. Hvaležni smo za vaju prispevek in veseli, da so se naše poti križale! Tonetu se še zlasti zahvaljujemo za ponovno obuditev Odseva, za njegovo iznajdljivost in odločnost v prizadevanjih za trzinsko občino, hvaležni smo mu tudi za lepa doživetja ob njegovih gledaliških predstavah, z veseljem pa se spominjamo tudi vseh drugih prilik, ko si svoje znanje in energijo delil z nami in deloval v korist Trzina! Tudi Majda je marsikomu med nami odkrivala svet in njegovo zgodovino, spominjamo se je kot gledališničnice, tudi režiserke, predvsem pa se zavedamo, da sta usklajeno drug drugemu pomagala čez ovire in si stala ob strani v težavnih časih. Želimo vama, da bi tudi nadaljevanje vajine skupne poti teklo usklajeno in srečno! Saj vesta, prvih 50 je težavnih, potem je pa lažje! Naj bo res tako, predvsem pa vama privoščimo čim manj zdravstvenih težav! Verjetno pa vama izrekamo srečno tudi v imenu vseh drugih, ki bi vama radi čestitali pa iz takšnih ali drugačnih razlogov tega še niso mogli!

Uredništvo Odseva

Letos bronasto priznanje za turistični podmladek

Podmladek turističnega društva Kanja, učenci 8.a razreda, smo tudi letos sodelovali pri projektu Turistične zveze Slovenije, festivalu Turizmu pomaga lastna glava z nalogo, ki smo ji dali naslov Prazen žakelj ne stoji pokonci. V njej smo raziskovali jedi in običaje, ki so povezani s Trzinom. Nalogo in nekaj jedi smo predstavili na zaključni prireditvi, turistični tržnici, ki je 9. aprila potekala v Mercator centru Šiška.

Tržnico smo imeli zelo urejeno saj smo za to poskrbeli učenci 8.a in naša mentorica, učiteljica Petra Mušič, ter predsednica društva Kanja Joži Valenčak. Na tržnici smo obiskovalcem ponujali Trzinsko klobaso in šaro, ki jo je pripravil naš učitelj za gospodinjstvo Dušan Gorenc, naredili smo tudi križanko, da vidimo koliko drugi ljudje poznajo Trzin. Zelo smo uživali, saj smo imeli dobro družbo, za konec pa smo dobili še sladkarije. Za nalogo in predstavitev na turistični tržnici smo dobili bronasto priznanje.

PM

Občinski praznik in šah(iranje)

Za slovo od ligaških tekmovanj in pred nastopom poletnih dni smo šahisti v počastitev občinskega praznika pripravili tradicionalni turnir v pospešenem tempu 15 minut na igralca. Ob slabši vremenski napovedi, ki pa se ni uresničila, smo upali na dober odziv, in res nas udeleženci niso razočarali. Kar 44, od tega je bilo 12 Trzincev, se jih je prijavilo in med njimi so bili ob desetih mojstrskih kandidatih še trije mojstri. O kakovosti nastopajočih govori tudi podatek, da so imeli vsi rating višji od 1600 točk, kar se doslej še ni pripetilo. Nagradni fond, ki ga je tokrat v celoti zagotovil vsakoletni sponzor turnirja, to je Občina Trzin, je omogočil razpis v desetih tekmovalnih kategorijah. Čeprav nagrade niso bile posebej mamljive, pa udeležba kvalitetnih šahistov kaže na to, da smo si z dobro organizacijo in potekom turnirja zagotovili določen ugled in zato se večina udeležencev vsako leto znova vrača. Nepomembno ni niti dejstvo, da med turnirjem naš drugi sponzor, Okrepčevalnica BARCA, poskrbi za okusno kosilo. Tokrat sta nas postregla sam »šef« Matjaž in pomočnica Anja. Nepričakovano številna je bila tudi zasedba na osnovnošolskem turnirju, ki je potekal hkrati, in o katerem piše njihova mentorica Simona Pirc v ločenem prispevku.

Turnir, ki je zaradi devetih kol (in kosila) trajal skoraj polnih šest ur, je obiskal tudi župan Trzina g. Tone Peršak. Po pozdravnem nagovoru je povlekel uvodno potezo na prvi deski in s tem »odprl« tekmovanje. Šahisti smo bili sicer bojoviti, a ker je vse poteka-

lo v mejah, pričakovanih za tovrstne spopade, niti sodnik turnirja, g. Andrej Kmetič, ni imel posebej napornega dela. Druženje se je tako končalo v prijetnem vzdušju. Ob zaključku so nagrade za svojo uvrstitev iz rok predsednika Šahovskega kluba g. Slavka Mlakarja prejeli:

za 1. mesto	Gregor Goršek (ŠK Velenje Veplas)
za 2. mesto	Debevec Blaž (ŠK Komenda)
za 3. mesto	Črepan Marjan (ŠD Podpeč)
za 4. mesto	Čepon Dušan (ŠD Podpeč)
za 5. mesto	Ocepek Marjan ml. (ŠS ŠD Loka pri Mengšu)
najbolje uvrščeni veteran ...	Vošpernik Zdravko (ŠD dr. Milan Vidmar Lj.)
najbolje uvrščeni domačin .	Oberč Marjan (ŠK Trzin)
najboljši z ratingom pod 1900	Bajec Borut (ŠK Trzin)
najboljši z ratingom pod 1800	Kadić Ibrahim (ŠK Stari Mayr Kranj)
najboljši z ratingom pod 1700	Novak Anže (ŠK Komenda)

V prihodnjih tednih bomo šahisti »preganjali« dolgčas z rekreativnim igranjem šaha in se pripravljali na nove nastope. Prvo resno ogrevanje za jesenska tekmovanja pa nas čaka 18. avgusta ob devetih, ko se bomo znova preizkusili (tudi) kot organizatorji turnirja PECOS PUB pod šotorom na dvorišču bivše občinske stavbe. Vabljeni!

Andrej Grum

Šahovski turnir v počastitev občine Trzin 2013

Ljubitelji šaha smo se dobili v nedeljo, 12. 5. 2013, na OŠ Trzin, kjer je bil organiziran šahovski turnir v počastitev praznika občine Trzin. Udeležba je bila zelo dobra, saj je za šahovnice sedlo 44 članov iz različnih klubov in 21 osnovnošolcev, večina iz osnovne šole Trzin. Osnovnošolci (19 učencev in 2 učenki) so imeli svoj turnir na desetih šahovnicah. Vsak igralec je dobil sedem različnih nasprotnikov in 15 minut igralnega časa.

Od osnovnošolcev se je na prvo mesto uvrstil Filip Bojko, sledila sta mu Val in Anej Kmetič. Prvovrščeni je dobil 10 evrov denarne nagrade. Vsi igralci so prejeli diplomu in čokolado.

Preživeli smo prijetno nedeljsko dopoldne, posebno piko na i je naredila družina Miličević, saj so igrali trije otroci in oče. Najmlajša deklica, ki je še v vrtcu, je skupaj z mamico navijala za svoje družinske člane. Neobremenjenost pred rezultatom, pozitivno sprejetje poraza, pomembno je sodelovati - ne zmagati so posebni elementi, ki morajo biti prisotni, ko se igra v konkurenci z bolj izkušenimi igralci. V isti konkurenci so odigrali naši najboljši igralci in tisti, ki šele začenjajo šahovsko pot.

1. Bojko Filip	1509 1842	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
2. Kmetič Val	1415 1927	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
3. Kmetič Anej	1587 1833	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
4. Musič Benjamin	1500	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
5. Uranič Rok	1500	
6. Tisaj Domen	1749	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
7. Ocepek Jan	1737	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
8. Bojko Gašper	1500	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
9. Jukan David	1530	ŠK Trzin
10. Jovan Tim	1518	ŠS ŠD Loka pri Mengšu
11. Lajovic Maks	1500	
12. Jukan Denis	1627	ŠK Trzin
13. Uranič Jan	1500	
14. Brkič Štebe Jan	1500	
15. Pavlič Gal	1500	
16. Miličević Aleksander	1500	
17. Miličević Ana	1500	
18. Muha Klemen	1500	
19. Miličević Amadej	1500	
20. Gregorc Tim	1500	
21. Matjaž Maša	1500	

Sodnik: Andrej Kmetič
Simona Pirc Jenko

Srečanje ljubiteljev stare kmetijske tehnike še bolj privlačno

8. junija so v Jablah pripravili že 16. slovensko srečanje ljubiteljev stare kmetijske tehnike in starodobnih vozil. Tokrat so prireditveni prostor premaknili na travnik pod grad, tako da je bilo okolje lepše in prijetnejše, kot na prejšnjih srečanjih. Obisk je bil tudi tokrat zelo dober, še zlasti dosti je bilo starih traktorjev. Strokovna žirija, ki je ocenjevala predstavljene stroje glede na starost in ohranjenost, je imela res težko delo, z veseljem pa ugotavljajo, da je iz leta v leto več bolje ohranjenih in bolje restavriranih traktorjev in drugega kmetijskega orodja. Precej zaslug za to ima tudi vsakoletno srečanje v Jablah, saj so prav z njimi kmete opozorili na pomen ohranjanja kmetijske tehnične dediščine. Na srečanje pridejo lastniki starih traktorjev in drugih kmetijskih strojev iz vse Slovenije. Razstavljenosti si radi ogledajo tudi Trzinci in drugi okoličani, vseeno pa bi bil obisk lahko še večji. Mogoče bo k temu prispevala tudi nova lokacija srečanja.

Osnovna šola Trzin in Društvo prijateljev mladine Trzin organizirata veselo preživljanje poletnega počitniškega časa otrok

Datum: 27. 5. 2013

Dragi starši!

Bližajo se POLETNE POČITNICE in prostega časa bo na pretek. Da bi ga otroci čim lepše preživeli, bomo zopet v našem društvu organizirali zanimiva tedenska varstva.

Termini:

1.) od 26. 6. do 28. 6. 2013 (3 dni) – **cena je 45 EUR**; 2.) od 1. 7. do 5. 7. 2013;
3.) od 8. 7. do 12. 7. 2013; 4.) od 19. do 23. 8. 2013; 5.) od 26. do 30. 8. 2013

Varstvo bo organizirano v vseh terminih od ponedeljka do petka **od 7.45. do 16.15. ure** v OŠ Trzin, v učilnici 1. b razreda. Izjema je 1. termin, ki traja od srede do petka.

Vsak dan bo drugače obarvan: DOTIK KONJA – spoznavanje konja in skupinske igre; DAN KUHARSKIH MOJSTROV – priprava različnih jedi; DAN POLETNIH RADOSTI – piknik in družabne igre ob mengeškem bajerju; DAN ZA USTVARJANJE – origami, risanje ..., DAN ZA OSVEŽITEV – kopanje na bazenu v Kamniku ali pohod na Dobeno.

Program bo vodila Mojca Gašparič. Cena tedenskega programa znaša 80 EUR (dopoldanska malica, kosilo, likovni in učni material, strokovni kader). ZNESEK se nakaže ob **prijavi na TR DPM Trzin: 02305 – 0092086041 zaradi nadaljnje organizacije programa. Otroci naj imajo s seboj copate oz. primerno obutev in oblačila glede na dnevno dejavnost (manjši nahrbtnik, zaščitno kapo, kremo za sončenje, platenko z vodo ...).**

P R I J A V N I C A : Prijava do 23. 6. 2013 !!!

Prijave zbiramo na e-mail: mateja.chvatal@gmail.com ali 031/522-822

V prijavi navedite naslednje podatke:

- ime in priimek otroka ter razred
- termin tedenskega varstva
- GSM številko staršev, e-mail (obveščanje o pomembnih informacijah in spremembah)

Posamezno tedensko varstvo bo organizirano le v primeru, če bo prijavljenih vsaj 8 otrok. O tem boste pravočasno obveščeni.

Izlet na Brezje

V osrčju Gorenjske, na Brezjah, stoji romarska cerkev s podobo Marije Pomagaj, ki že stoletja privablja ljudi. Naši predniki so tja romali običajno peš, sem in tja tudi z vozovi. Teh romanj, ki so trajala lahko tudi več dni, in z njimi povezanih zgodb, se še živo spominjajo nekateri stanovalci Doma počitka Mengeš.

Stanovalci Doma počitka Mengeš in njegove enote v Trzinu se poti na Brezje vsako leto na novo razveselijo. Zdravja in moči za ta izlet nikoli ne zmanjka. Tudi v četrtek, 23. maja, so udeleženci z navdušenjem zasedli prostore v avtobusu našega dolgoletnega prevoznika »Urankar« in v kombiju društva »Mreža«. Direktorica Irena Gričar, ki se nam je pridružila, je izrekla dobrodoščilo in zaželela lep dan.

Že na začetku poti nas je pozdravilo sonce, kar je dobro voljo vseh še povečalo. Tudi zapeli smo, saj so bili z nami člani domaškega pevskega zbora, ki so poskrbeli, da so pesmi ubrano zazvene. Ob deseti uri smo prispeli na Brezje in se udeležili svete maše. Po obredu smo posedli pred cerkvijo, se sprehodili po parku, uživali v pogledu na Karavanke in lepo urejeno okolje ter se mimogrede posladkali z domačim pecivom.

Pot nas je nato vodila proti Bledu. Popeljali smo se ob Blejskem jezeru, kjer sta naše poglede neustavljivo pritegovala srednjeveški grad na visoki pečini in otok s cerkvico. V mislih smo pozvonili s

tamkajšnjim zvonom, ki bojda uresniči vsako željo, in se odpeljali naprej proti Begunjam, kjer smo se ustavili v gostilni Avsenik. Obudili smo spomine na Ansambel bratov Avsenik, ki so ime Slovenije ponesli po celem svetu. Že pri vstopu so nas pozdravile poskočne melodije harmonike. V trenutku se je na obrazih naših izletnikov pojavila dobra volja in utrujenost je minila. Posedli smo h kosilu in uživali ob okusno pripravljenih jedeh in melodijah harmonike. Glasba ob dobri hrani nas je dvignila na noge in zaplesali smo po dvorani. Kar nismo se mogli posloviti. Še na poti domov smo peli in si obljubili, da se naslednje leto ponovno srečamo na poti na Brezje.

Katarina Pezdirc

Tihe Bralnice

Letošnji mladinski literarni festival Bralnice pod slamnikom, tokrat že tretjič zapored, je ponudil veliko dogodkov - od srečanj z literarnimi ustvarjalci, razstav, delavnic do bralnih uric in predstavitev knjig., vse v želji, da bi med mladimi širil bralno kulturo in strpnost. Če smo lahko lansko leto poročali o nizozemski Joke in našem Slavku Preglju, pa so tokrat organizatorji Založba Miš, Knjižnica Domžale, Knjižnica Cirila Kosmača Tolmin in Društvo Bralna značka pri izboru teme festivala sledili izjavi častnega gosta. To je bil priljubljeni irski mladinski pisatelj John Boyne, avtor knjige Deček v črtasti pižami, v kateri pravi: »Vedno znova moramo prisluhniti njihovim zagodbam.« Knjiga je med številnimi mednarodnimi nagradami prejela tudi Zlato hruško, slovenski znak za kakovost otroških in mladinskih knjig.

Žal so nam svoje zgodbe letos zamolčali trzinski osnovnošolci, ki so se udeležili srečanja s pisateljem na Osnovni šoli Rodica, kjer je spregovoril o svojem delu in odnosu do knjig. Gotovo bi bilo zanimivo slišati iz prve roke, kako avtor razmišlja, pa tudi, kaj vse je mlade zanimalo. Take izkušnje so neprecenljive, podobno kot imajo knjige na sploh izjemno pomembno vlogo pri osebnostnem razvoju mladih, saj širijo obzorja in prinašajo dodano vrednost pri oblikovanju vrednot.

So pa zato četrtošolčki prelili nemo sliko ilustratorja Damijana Stepančiča v besedo in tako napisali vsak svojo zgodbo o sidru. Domišljija ne pozna meja in morda bo priznani ilustrator skupaj s katerim od njih v bodoče izdal slikanico.

Zgodbe o sidru iz 4. b

»Sredi mirnega mesteca je med oblaki plula ladja. Bila je lepa modra ladja s sidrom. Plula je nad oblaki, nad Tromostovjem, nad pristaniščem, nad gradom. Na ladji je bil star kapitan z zemljevidom. Nato pa se je ladja zasedrala na mestnem trgu. Kapitan je izstopil in šel k dečku. Z dečkom sta si ogledala zemljevid. Medtem, ko sta si ga ogledovala, je zmaj pregriznil sidro. Kapitan je hitro stekel na ladjo in se poslovil od dečka. Sidro je ostalo v Ljubljani.« (K. H.)

»Nekoč je v malem mestecu živel majhen fantek. Njegov stric je imel veliko ladjo z velikim sidrom. A stric ni vedel, da bo njegova ladja nekega dne poletela v zrak. In to se je res zgodilo. Na lepo pomladno jutro, ko je stric šel loviti ribe, se je ladja kar naenkrat dvignila iz morja in poletela v zrak. Stric je občudoval lep razgled in si zaželel, da bi z njim potoval tudi njegov nečak. In res, ponoči je stric poletel k oknu svojega nečaka in ga zbudil. Nečak je od začudenja kar onemel, ko je videl, da je stric prišel v sobo skozi okno. Stric mu je razložil od začetka do konca svoja potovanja in želje. Nečak je rekel, da z veseljem odpotuje z njim. Stric je ladjo zasedral na velik trg. Tedaj pa sta zagledala ljubljanskega zmaja,

ki je hotel pregrizniti veliko sidro. Stric je hitro pospravil zemljevid in stekel na ladjo, preden bi jo pregriznil. Nečak ni utegnil steči za stricem, zato je ostal doma. Stric je spet sam odpotoval v nebo, v Ljubljani pa je pustil sidro, ki ga je pregriznil zmaj. Zato še dandanes na tistem mestu počiva sidro.« (M. P.)

»V nekem mestu je stala majhna trgovina z igračami. V njej je stala velika ladja, ki se je neke noči spremenila v letečo ladjo. Letela je čez mesta in čez morja. Ko je nekega lepega dne letela čez morje, jo je zagledal neki mornar. Potem pa je mornar odšel nazaj do svojega sina v Ljubljano. Pripovedoval mu je vse kar je videl. Potem pa je njegov sin zagledal nekaj čudovitega in z očedom sta hitro stekla ven. In zunaj sta zagledala velikansko sidro.« (N. J.)

»Pred stotimi leti ali več je bila ladjica v trgovini. Nekega dne je neki človek kupil to ladjo. Začela sta pluti po morjih, ampak kapitan ni bil sam. S seboj je imel sina. Naenkrat je ladjica začela leteti. Priletela sta v Ljubljano. Dvignila sta sidro tam, kjer je zdaj Zvezda park. Po zemljevidu sta gledala, kam še lahko gresta. Ampak naenkrat sta nekaj zagledala: zmaja, ki je trgal vrv. Hitro sta šla ven, ampak je bilo že prepozno. Skočila sta noter in zletela stran. To je legenda o sidru v Ljubljani.« (L. U.)

»Živel je mornar, ki je imel ladjo, ki je plula po nebu, ne pa po vodi. Nekega dne je odvrigel sidro na Zemlji. Šel je k fantiču, ki je imel rad zemljevide. A nato, ko sta bila malo skupaj, pa je prišel ljubljanski zmaj, ki je odtrgal sidro. A na srečo je kmalu prišel mornar in hitro splezal nanjo. In tako je v Ljubljani še vedno sidro, ki ga je izgubila potujoča ladja, ki je plula po zraku.« (E. N.)

Avtorska slikanica brez besed Zgodba o sidru je bila sprejeta tudi v zbirko »silent books«, kjer so pod okriljem Mednarodne zveze za mladinsko književnost (IBBY) zbrali knjige brez besed za knjižnico beguncev različnih narodnosti na italijanskem otoku Lampedusa.

Pa še nekaj besed o avtorju, ki ustvarja brez besed: Damijan Stepančič je ilustrator srednje generacije, ki pa je že precej mlad prejel skoraj vse slovenske nagrade za ilustracijo. Morda se mu v vnovični nominaciji za mednarodno nagrado Astrid Lindgren Memorial Award nasmehne sreča v letu 2014. Njegove ilustracije boste našli tako v otroških in mladinskih knjigah kot tudi v učbenikih in reviji Ciciban. Med drugim je upodobil slikanico Železni Janez bratov Grimm, pa Pavčkove Majhnice in majhnice, Flisarjevega Čarovnikovega vajenca.

Tone Pavček je nekoč dejal: »Brati pomeni početi podvige.« Mi pa dodajamo: Še večji podvig pa pomeni pisati.

Lepo bralno-pisalnno poletje četrtemu b in vsem, ki nosite knjige na plažo ali drugo »pašo«.

Nataša Pavšek

Knjižne niti

Med Vzhodom in Zahodom

Knjižne niti prepuščam v tkanje mojstru besede, pisatelju, ki mi je s svojimi miniaturnimi opisi približal Istanbul (ali Carigrad; v preteklosti poznan tudi kot Bizanc in Konstantinopol) bolj kot sem si bila mislila, da se me mesto lahko dotakne. V svetovno metropolo, ki leži na dveh kontinentih, vstopimo skozi razkošna vrata proti koncu iztekajo-

čega se 16. stoletja, v katerega je zavita napeta zgodba. Ta nam na skoraj 700 straneh jemlje dih in čeprav segajo opisi več kot 400 let nazaj, jih vsrkavaš skozi vse pore svoje biti, kot da so tu in sedaj. To je hvalnica ljubezni do umetnosti, ljubezni do lepote, ljubezni do preteklosti, ljubezni do tega res posebnega mesta, kjer pa seveda ne manjka ljubezenska zgodba med Črnim, nečakom starega mojstra miniaturista, in njegovo hčerjo Šekuro.

»Glavna tema te knjige za moje pojme ni Vzhod - Zahod, ampak mučenje miniaturista in tesnoba umetnika. Tema tega dela so umetnost, življenje, poroka in sreča. Tema Vzhod - Zahod je nekje v ozadju.« Orhan Pamuk

Ste posumili, prepoznali knjigo in avtorja? Da, to je lme mi je rdeča, mojstrovina turškega pisatelja nešteti priznanj, nobelovca Orhana Pamuka. Čeprav ga nekateri primerjajo z Umberto Ecom (lme rože), pa kljub tematiki in podobnemu časovnemu okviru (umetniki oz. znanstveniki v skoraj mističnem svetu, detektivsko razvozlanje skrivnostnega umora ...), pa je njegov slog neizogibno neuglednejši.

»Ko govorim o pisanju, tisto, kar mi najprej pride na misel, ni roman, pesem ali literarno izročilo, ampak človek, ki se zapre v sobo, sede k mizi in se v samotni obrne navznoter ... pisati pomeni ta notranji pogled spreminjati v besede, preučevati svet, v katerega prestopi ta človek, potem ko se umakne vase, početi to potrpežljivo, trmasto in z veseljem ... Pisateljeva skrivnost ni navdih - za tega ni nikoli jasno, od kod prihaja - ampak njegova trma, njegova potrpežljivost. Za tisti čudoviti turški pregovor - izkopati vodnjak s šivanko - se mi zdi, da je nastal z mislijo na pisatelje.« Orhan Pamuk

Le katero mesto je bolj primerno za sovpadanje orientalske in zahodne (evropske) civilizacije, kulture, umetnosti kot pisatelj rodni Istanbul?

»Kadar na zahodu sem, nemirno srce želi si na vzhod. Kadar sem na vzhodu, na zahod. Kadar sem moški, tisto drugo v meni hoče biti ženska, in moški, kadar ženska sem. Kako težko je biti človek - a še težje kot človek je živeti. Samo uživati želim, odpred in odzad, na vzhodu in zahodu hkrat.« (odlomek iz knjige)

Pamuk me je navdušil s tako prefinjenimi, »filigransko« natančnimi opisi dogodkov, da sem se v mislih z lahkoto prestavila tja, kjer avtor pripoveduje zgodbo o nastajanju knjige. Knjige, ki naj bi bila drugačna, saj jo morajo iluminatorji izdelati po navodilu samega sultana v nasprotju s strogo tradicijo in pravili: v konfliktu orientalskega in evropskega principa (že samo vedenje, da je možno slikati v drugačnem slogu, z druge perspektive) pa so neizogibni umori.

»Če bo mojster Osman res oslepel in preminil, mi pa bomo slikali naprej tako, kot bi radi, se pod vplivom Frankov oprijeli svojih

hib in osebnih značilnosti (zato pač, da bi imeli svoj »slog«), si bomo nazadnje res podobni, a ne bomo več mi sami.«

Takoj na začetku avtor preda zgodbo truplu na dnu vodnjaka. Od izpovedi mojstra Fini efendija potem roma zgodba med številnimi pripovedovalci, od dervišev pa do zaključne izpovedi Šekure, hčere umorjenega Strica Efendija, nadzornika iluminatorjev, v katerem pove, da je zgodbo povedala sinu Orhanu v upanju, da jo nekoč napiše. Svojo plat dogajanja povedo celo predmeti (zlatnik, živali (pes, konj), rastline (drevo), Smrt, Satan in barva (Rdeča). Vsak od likov na svoj način prispeva k živosti pripovedi in ustvarja pisano paleto in vrvež takratnega vsakdana. Med najbolj virtuosnimi zapisi sodi tudi izpoved o hotenju pripadati obema spoloma, pripadati tako Vzhodu kot Zahodu.

Torej, roman o misterioznih umorih dvorskih umetnikov Murata III (1574 – 95), sultana Osmanskega cesarstva, ki je (v počastitev tisoči obletnici priselitve Preroka s svojimi pripadniki v Medino) skrivoma naročil staremu mojstru miniaturistu, naj izbere štiri najboljše miniaturiste, da izdelajo knjigo, poslikano v beneškem slogu, prinaša serijo umorov. Eden glavnih likov, Črni, že kar v vlogi detektiva, sicer na koncu izsledil morilca, vendar pa ga ta težko rani, in tako ima morda ljubezenska zgodba Črnega in Šekure, ki se odvija ob iskanju morilca, prej bridki pridih kot pravi srečni konec. Knjiga štirih mojstrov miniaturistov ni nikoli dokončana, njene strani končajo v zakladnici. In kdo je morilec? Tega pa vam res ne izdam. Sami boste tudi presodili, ali gre za trk civilizacij ali prej za kulturno dvojnost – sama mislim, da prav ta daje Carigradu njemu lasten utrip in pečat. Vsekakor je knjiga večplastna in ponuja veliko premisleka.

»Na lepem se mi je zazdelo, da je ves svet kakor palača z neštetimi sobami, katerih vrata se odpirajo druga v drugo. Iz ene sobe v drugo lahko stopimo le, če si urimo spomin in domišljijo, vendar nas je večina prelena, da bi izkoriščala te zmožnosti, tako da za vekomaj ostajamo v eni in isti sobi.« (odlomek iz knjige)

Knjiga je obsežna, a se nikar ne ustrašite; posrka vas tako, da bi si jo želeli še kar naprej brati. Še drobna zanimivost: na koncu knjige je dodan obsežen kronološki pregled časa, oseb in dogodkov.

Ocena: branje za sladokusce, posrkala bo zgodovino ljubce in vse, ki jim podrobni opisi niso v nadlego; napeto, tekoče branje, a tudi poetično.

Nataša Pavšek

Obvestila iz občinske stavbe

Občina Trzin vse predsednike društev, organizacij, občane in občanke Trzina obvešča, da je vodstvu Gasilskega društva Trzin že izročila ključne skladiščnih prostorov novozgrajene lopi na Habatovi ulici, kjer se bodo poleg opreme PGD Trzin skladiščile tudi mize in klopi trzinskih društev ter snežni top smučarskega društva. Z vsemi temi društvi, ki so omenjeno društveno opremo v prejšnji lopi že skladiščile, bodo sklenjene ustrezne pogodbe za plačilo obratovalnih stroškov. Predsedniki in predstavniki društev, občani in občanke Trzina, ki si želijo mize in klopi izposoditi, naj se glede tega obračajo na predstavnike Gasilskega društva Trzin.

Občina trzinsko javnost obvešča, da si bo šotor civilne zaščite za primere prireditev trzinskih društev in organizacij ali zasebnih družabnih prireditev naših občanov in občank še vedno možno izposoditi po postopku, določenem v Navodilih za izposojanje opreme CZ. Vsi zainteresirani izpolnijo obrazec za izposojanje opreme, ki ga dobijo na vložišču Občine ali na občinski spletni strani, pred prevzemom sklepa o izposoji šotora CZ pa so dolžni plačati stroške izposoje, ki trenutno znašajo 20 EUR. Oprema, to je šotor

CZ, se iz skladišča izdaja na reverz, po predhodnem dogovoru in prvenstveno v poslovnem času občinske uprave Občine Trzin, izven tega časa pa šotor po že opisanem postopku iz skladišča izdaja in ga prevzema pogodbeni sodelavec, s katerim je Občina sklenila ustrezno pogodbo. Ta oseba je nekdo izmed stanovalcev v tem objektu, zanj pa smo se odločili zaradi bližine in s tem povezano čim bolj racionalno izrabo časa in denarja.

Vežano na izvajanje obvezne lokalne javne gasilske službe na območju občine Trzin in vzdrževanje opreme CZ in društvenih

miz ter klopi vas seznanjamo z odločitvijo, da imajo člani operativne enote gasilskega društva Trzin pravico, da si enkrat letno izposodijo šotor CZ za lastne potrebe.

V zaključni fazi je tudi javni razpis, v katerem je komisija na podlagi meril in kriterijev oddala v najem dve neprofitni stanovanji, dve družini se bosta v objekt preselili iz občinskega objekta na Habatovi ul. 16, ena bivalna enota pa je namenjena osebam za začasno reševanje njihove socialne stiske.

OBČINA TRZIN

Adrenalinski park pri železniški postaji Trzin Mlake

Na sliki je podoba iz našega kraja, ki jo lahko opazujemo vsak dan v jutranji prometni konici - čakajoči potniki na vlak za Ljubljano. Zaradi gneče iz smeri Ljubljana za levo zavijanje v IOC Trzin, vozijo avtomobili do naslednjega križišča pri železniški postaji Trzin Mlake. Tu zavijejo desno čez progno (kar je zaradi velikih hitrosti na štiripasovnici z znakom izrečno prepovedano!), nato pa avtomobile obrnejo – nekateri kar ob glavni cesti (!) – zavijejo levo in odpeljejo nazaj v smeri Ljubljane. In potem končno zavijejo desno v IOC Trzin. Posamezniki se ustavijo celo pod spuščeni zapornicami (glejte sliko)! Seveda je pri vsem skupaj veliko manevriranja, prerivanja, včasih tudi zvočnega opozarjanja (tudi besednega skozi okno smo že doživeli ...) in podobno;

skratka, »Slovenija v malem«. Prav zanimivo bi si bilo zapisati znamke avtomobilov, lastniki katerih si popestrijo svoje jutro z obiskom tega »adrenalinskega parka«.

Na srečo skoraj vsi potniški vlaki ustavijo na železniški postaji. Tisti pa, ki peljejo malo po osmi uri, pač ne! Morda je takrat gneča za levo zavijanje v cono že nekoliko manjša, vendarle pa je omenjeno početje voznikov skrajno nevarno. S tem ne ogrožajo le prometa na glavni cesti, temveč zapirajo dovoz do čistilne naprave in edine stanovanjske hiše vzhodno od železniške proge. Zadevo je treba na ustrezen način čim prej urediti, na vsak način še preden se zgodi kaj hujšega. Verjetno ni pravi ukrep vsakodnevno dežurstvo »policijske zasede«, temveč dopolnitev in/ali okrepitev oziroma preureditev prometne signalizacije. Trajna rešitev bo seveda podaljšanje odstavnega pasu za levo zavijanje v IOC Trzin ali pa morebitno novo križišče oziroma uvoz v cono. Sicer je bilo o vsem tem prelitega že veliko črnila, če smo bolj natančni - porabljenih veliko kartuš za tiskalnike, zato lahko upravičeno pričakujemo, da se bo v zvezi s to nevalgično prometno točko kaj premaknilo. Obstoj problema poznajo tudi na Občini Trzin, saj so o njem že večkrat obvestili pristojne na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor ter Direkcijo Republike Slovenije za ceste. Ocenjujemo, da je vsaka bojazen o skorajšnji neureditvi tega problema povsem odveč, saj so prihodnje leto lokalne volitve ...

V imenu društva trzinskih ljubiteljev javnega prometa je tudi to poročilo pripravil:

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Javni potniški promet v Ljubljanski urbani regiji in sistem P + R

Na širšem območju Ljubljane se predvsem ob prometnih konicah pojavljajo vse večji zastoji na cestah. Večina voznikov je na poti v službo in le-ti praviloma parkirajo za več kot 8 ur. Del le-teh nima zagotovljenega parkiranja na lokaciji delovnega mesta in niso pripravljene plačevati tudi 10 € na dan za parkiranje, zato iščejo brezplačno parkiranje po stranskih ulicah. Teh možnosti pa je vedno manj in tudi tombola z nepravilnim parkiranjem se ne izteče več v korist voznikov.

Javni potniški promet (avtobus, vlak) je marsikomu slaba zamenjava zaradi daljšega časa potovanja in slabše frekvence vozil javnega prevoza predvsem izven območij glavnih koridorjev. Rešitev za del voznikov je kombinacija javnega in osebnega prevoza: parkiraj in se pelji - P + R. Pri tem se voznik s svojim avtomobilom od doma zapelje do parkirišča P + R. Od parkirišča pa je speljana vsaj ena proga javnega potniškega prometa do središča Ljubljane, in to z visoko frekvenco voženj (na vsaj 5 minut).

V prihodnjih letih je predvidena izgradnja večjega števila parkirišč P+R v mestih in naseljih okoli Ljubljane in ob avtocestnem obroču. Za uporabnike bo postavljen informacijski sistem z vodenjem do lokacij P+R in obveščanjem o zasedenosti. Vsak P+R bo označen in opremljen, večji pa bodo nudili tudi dopolnilne servisne dejavnosti.

V zadnjih 30 letih smo v Sloveniji pričala hitri motorizaciji in razvoju prometnega sistema predvsem v smeri izboljševanja cestne infrastrukture. Temu sledi naraščanje števila prebivalcev v občinah Ljubljanske urbane regije, še posebej izven Ljubljane. Ljudem pa ne sledijo delovna mesta, ki so ostala pretežno zgoščena v mestu. Potrebe prebivalstva po mobilnosti se zato povečujejo. Vse bolj se po vsakodnevnih opravkih vozimo z avtomobili, kar je povzročilo nižanje standarda javnega prometa (manj avtobusov, redkejša vožnja, slabše udobje ...). To je pripeljalo na eni strani do zmanjšane mobilnosti prebivalcev, ki nimajo lastnega avtomobila (mladi, upokojenci, brezposelni), na drugi strani pa do naraščajočih prometnih zastojev v celotni regiji. S tem je močno povezana problematika težavnega in dolgotrajnega iskanja parkirnega mesta.

Možnost cenovno ugodnega in udobnega parkiranja izven mestnih središč in hitrega javnega prevoza na želeno lokacijo je v prometno razvitih evropskih mestih zmanjšala prometne težave. Tudi pri nas smo zato pristopili k projektu določitve mest P+R kot prestopnih točk med avtom in javnim prometom.

Razvoj javnega potniškega prometa

Z namenom izboljšanja prometne situacije si je Ljubljanska urbana regija v svojem Regionalnem razvojnem programu zastavila enega izmed ciljev, da bo za več kot 80 % prebivalcev regije zagotovljen dostop do javnih površin in javnega prometa na razdalji manj kot 300 m. Razvoj javnega potniškega prometa je torej prepoznan kot ena ključnih komponent za zagotovitev cilja, da bo s povezovanjem ljudi in ohranjanjem narave dosežena vrhunska kakovost bivanja in dela v celotni regiji. Javni potniški promet bo ekonomično in učinkovito vsem prebivalcem regije omogočal dostopnost do delovnih mest in javnih vsebin, razvoj same regije pa bo usmerjen predvsem v koridorje javnega potniškega prometa. Zaradi učinkovitosti javnega potniškega prometa se bo število osebnih vozil zmanjšalo, s tem pa tudi obremenitve cest in

potrebna vlaganja v cestno infrastrukturo. V mestnih in regionalnih središčih ne bo težav z mirujočim prometom, kakovost zraka pa se bo dvignila in nikoli ne bo presegla vrednosti, nevarnih za človekovo zdravje.

Predvideni ključni projekti za razvoj javnega potniškega prometa so: posodobitev železniškega omrežja z novo povezavo do letališča Jožeta Pučnika Ljubljana, izgradnja mreže P+R prestopnih točk po celotni regiji, vzpostavitev sodobnih hitrih linij na glavnih vpadnicah znotraj mesta Ljubljane in izvajanje spremljevalnih ukrepov spodbujanja uporabe javnega potniškega prometa (enotna vozovnica, enotni vozni redi, poenoteno upravljanje, zapiranje mestnih središč, politika parkiranja itn.).

Sistem P+R ("Parkiraj in se pelji")

Sistem P+R predstavlja kombinacijo zasebnega in skupinskega prevoza ter omogoča, da se uporabnik do pomembnejših točk na obrobju mesta pripelje z osebnim avtom ali drugim vozilom, vozilo nato pusti na površinah P+R, od koder pot proti notranosti regije nadaljuje z visokokakovostnim javnim prevozom. Mreža P+R prestopnih točk v regiji se kaže kot najlažje uresničljiva investicija, ki pa bo imela najhitrejši neposredni pozitivni učinek na uporabo javnega potniškega prometa. Celoten sistem P+R v regiji bo deloval kot intermodalne prestopne točke v lokalnih središčih in na obrobju Ljubljane, kjer bodo poleg različnih oblik prevoza uporabnikom dostopne tudi druge storitve, od javnih (knjižnice, lekarne, kolesarnice, nekatere upravne funkcije) do podjetniških (trgovine, banke ...). Intermodalna točka P+R potniku tako omogoči hiter in varen prestop z ene oblike prometa na drugo in potnike privabi v javne oblike prometa.

Načrtovanje sistema P+R v Ljubljanski urbani regiji

Aprila 2013 se je pod vodstvom RRA LUR pričel projekt preveritve izvedljivosti in upravičenosti izvedbe celotnega sistema P+R v Ljubljanski urbani regiji. Projekt se izvaja ob sodelovanju 13 občin, ki bodo skupaj skušale umestiti v prostor 23 lokacij P+R, razmeščenih po celotnem območju regije, izvedba projekta pa bo sofinancirana iz strukturnih skladov EU. Ker je zasnova, dimenzioniranje in razmestitev lokacij odvisna od potreb prebivalstva, smo o tem pripravili anketo ...

Društvo za zaščito mladosti Trzin vabi na predavanje **ZDRAVA PREHRANA IN PREHRANA ŠPORTNIKA**

Predavanje bo **26. 6. 2013 ob 18. uri** v dvorani **Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja v Trzinu**.

Predavala bo gospa **Urška Jelenko**, inženirka živilske tehnike, ki je diplomirala na biotehniški fakulteti v Ljubljani. Gospa Urška je trenutno zaposlena na Onkološkem inštitutu, kjer je članica skupine svetovalcev za klinično prehrano. Tesno sodeluje tudi z znano slovensko nutricionistko Nado Rotovnik Kozjek.

Predavanje bo trajalo predvidoma uro in pol, po predavanju pa bo čas za vprašanja in diskusijo. Vstopnice bodo na voljo pred predavanjem v predvorju dvorane, cena bo 5 EUR na osebo, za študente in upokojence 2 EUR. Lahko pa jih tudi rezervirate na: klubdzmt@gmail.com.

Počitniško kulturno udejstvovanje v KUD?

Počasi se bliža zaključek trzinske sezone kulture, vendar je domača skupina odraslih še bolj aktivna. Pospešeno se pripravlja in vadi za nastop na gorenjskem regijskem tekmovanju Gorenjski komedijanti, ki bo na Dobu. Letošnje tekmovanje bo na četrti vikend v mesecu juniju, nastop naših ljubljencev pa bo v nedeljo, 23. 6., ob 21,15. Predstava bo na prostem, zato jih čaka veliko dela. Toda vemo, česa so zmožni, in verjamemo, da se bodo uvrstili na državno Linhartovo tekmovanje, za katerega so tudi že v ožjem izboru. Definitivno pa bo predstava Otroka muh zaradi nekaterih sprememb v režiji vredna ponovnega ogleda. Dajmo, kudovci! Prav tako si boste zamudniki lahko še do konca sezone ogledali ponovitve muzikla Družčina.

Ana Pirc

Kratke novice iz PD 2013

Zaključek krožkov na OŠ Trzin

Planinska krožka na OŠ Trzin (PS Komarčki in PS Bose kože) ter športno-plezalni krožek (PS Veverice) so uspešno zaključeni. Vsem udeležencem želimo prijetno preživeto poletje. In ne pozabite: konec septembra se že spet vidimo!

Izšla so nova Brezmejna navkreberlazenja

Brezmejna navkreberlazenja (BN 1212), ki nam predstavljajo doživetja članov Mladinskega odseka PD Onger Trzin v preteklem letu, so v letošnjem maju izšla že petnajstič zapored.

V knjižici so na 56 straneh predstavljene planinske skupine (Komarčki, Bose kože, Plankton) ter skupina mladih športnih plezalcev (Veverice), preberemo lahko doživetja z izletov ter tekmovalj in izobraževanj, ki so se jih udeležili mladi trzinski planinci in njihovi voditelji.

Osrednji del knjižice pa v sliki in besedi predstavlja 26. mladinski planinski tabor našega društva v Završnici. V dolini pod najvišjim vrhom Karavank – Stolom, so otroci doživeli marsikaj zanimivega, v kar nas z lahkoto prepričajo objavljeni vtisi, risbe in fotografije s tabora.

MPT Podljubelj - še nekaj prostih mest

Kot verjetno že veste, bo letošnji mladinski planinski tabor MO PD Onger Trzin potekal od 20. do 28. julija v Podljubelju. Kljub temu da je uradni rok za prijave že mimo, imamo na voljo še nekaj prostih mest, zato vabimo vse tiste, ki bi se nam radi pridružili, da pohitite s svojimi prijavitelji.

Vse dodatne informacije skupaj s prijavnico najdete na spletni strani www.onger.org (poseben gumb: MPT Podljubelj).

Novi društveni osebni poštni znamki

Ob letošnjem društvenem jubileju smo v društvu 5. 6. 2013 izdali dve (osebni) poštne znamki. Prvo (osebno) poštno znamko smo v društvu sicer izdali že konec februarja 2008.

Osnovni motiv znamke, izdane ob 30. obletnici PD Onger Trzin, predstavlja bobnarček, ki ga je za potrebe društvenih plakatov že na začetku delovanja društva narisal Jože Cof. Jože je idejo za bobnarčka menda dobil pri znanem stripovskem junaku Denisu Pokori. Za bobnarčkom se vidi silhueta društvenega znaka - smreke na Ongru in kamnolom.

Druga znamka pa je izšla v počastitev 100-letnice rojstva našega častnega člana prof. Tineta Orla.

Znamke bodo na voljo tudi v društveni spletni trgovini.

Kratka analiza letošnjih nastopov v Zahodni ligi

Za nami je še ena sezona sodelovanja na tekmah mladih športnih plezalcev (Zahodna liga). Letos je naše društvo zastopalo kar 7 plezalk in (žal samo) en plezalec. Povečano število sodelujočih je brez dvoma rezultat večjega števila otrok, ki enkrat tedensko redno obiskujejo športno-plezalni krožek.

V kategoriji »mlajše cicibanke« (skupaj je nastopilo 52 tekmovalk) je končno 26. mesto zasedla Minea Gorec, Nina Kralj je zasedla končno 30. mesto, Prija Dolinar pa 45. mesto. V kategoriji »starejše cicibanke« (71 tekmovalk), kjer je vladala nadpovprečna konkurenca, je končno 27. mesto dosegla Maksi Pavšek, medtem ko je Aicha Zupančič na koncu delila 55. mesto. V kategoriji »mlajše deklice« (46 tekmovalk) je nastopala le Nina Rems, ki je zasedla končno 34. mesto. V kategoriji »mlajši dečki« (35 tekmovalcev) smo imeli edinega tekmovalca. Tim Krašovec je osvojil 18. mesto.

Mladim plezalcem čestitamo in jim želimo, da še naprej vztrajajo na začrtani poti. Za konec pa še misel našega nekdanjega odličnega športnega plezalca Sreča Rehbergerja: Alpinist zase rad reče, da je človek, ki išče težave, in je vesel, če jih ne najde. Športni plezalec pa je človek, ki išče, in je vesel, če jih najde in - premaga.

Posnetek slavnostne akademije PZS (120 let)

Letos krovna organizacija slovenskih planincev (od leta 1948 se imenuje Planinska zveza Slovenije, prej se je imenovala Slovensko planinsko društvo) praznuje 120. obletnico ustanovitve SPD. Slavnostna akademija je bila 27. februarja (točno na dan ustanovitve SPD!) v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani. Spremljali smo lahko izvrstno umetniško prireditev z naslovom »Objem gora« o ustvarjalni in izrazni moči planinstva, ki se meša z intimnimi doživetji posameznika v gorah.

Zdaj je posnetek akademije dostopen tudi na svetovnem spletu na naslovu <http://www.youtube.com/watch?v=Jti5N2MesLA>. Vabljeni k ogledu.

S plačano članarino do 8. ure zjutraj brezplačno v Logarsko dolino

Obveščamo vas, da imate člani in članice PZS (se pravi tudi člani PD Onger Trzin) ob predložitvi veljavne članske izkaznice s plačano članarino za tekoče leto, na podlagi dogovora med Logarsko d. o. o. in PZS, do 8. ure zjutraj v Logarsko dolino brezplačen vstop. Vstopnina v Logarsko dolino se sicer obračuna za motorna vozila (npr. za avtomobil velja 7 EUR). Vstopnine so oproščeni vsi, ki vstopijo v park brez motornega vozila, to je peš, s kolesi, rolerji, električnimi vozili itd.

Logarsko dolino radi obiskujemo tudi Trzinci, saj preko Podvoljčka do nje ni daleč. Logarska dolina je bila leta 1987 zaradi prvobitnosti okolja in številnih naravnih zanimivosti razglašena za krajinski park. Za planince pa predstavlja odlično izhodišče za številne zanimive izlete na vrhove Kamniško-Savinjskih Alp (Krofička, Ojstrica, Planjava, Brana, Turska gora, Rinke ...).

1. akcija odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin v Trzinu

Za konec pa moramo seveda omeniti, da smo bili zraven! Pri organizaciji in izvedbi odstranjevanja tujerodnih invazivnih rastlin v Trzinu. O akciji si lahko sicer več preberete na drugem mestu v našem cenjenem krajevem časopisu.

Mi pa pozivamo vse planinske prijatelje, naj spremljajo informacije, kdaj bo na sporedu naslednja akcija, in naj se jo udeležijo. Tudi z udeležbo na takih akcijah pokažemo, da nam ni vseeno za naše okolje.

Dimež

Odkljukali majsko in spomladansko vreme

Za letošnje pomladno in majsko vreme so bile za boj proti mrazu in vlagi kot nalašč na sliki viseče trzinske dobrote. (Foto: T. M.)

Že res, da je maj znan kot mesec ljubezni, vendar pa letošnje majsko vreme gotovo ni kaj prida pripomoglo k razcvetu ljubezni. Kljub temu da smo že sredi najsvetlejšega meseca v letu, lahko letošnje tople dni – to so tisti, ko najvišja dnevna temperatura zraka preseže 25 stopinj Celzija – še vedno preštejemo na prste obeh rok. Maj je bil hladen in moker kot že dolgo ne, pač v skladu z ljudsko modrostjo, ki smo jo, nekoliko prirejeno, uporabili za naslov današnjega prispevka. Zdi se, da je šlo minuli mesec vse narobe: doma smo morali občasno zakuriti, v službi so nam podkurjali šefi, zamujala je primorska zelenjava, gostinci so bili ob velik del prometa, saj so bili barski in gostilniški vrtovi bolj ali manj prazni, manj bo pšenice, težave so bile pri sajenju čebule in jarega česna, pa tudi sadike solate in zelja nikakor niso hotele v razmočeno zemljo.

Narava nas že vso pomlad na veliko obdarja, problem je v nas, ki tega ne razumemo. Kaj pa sta dež in zdaj že minuli sneg drugega kot nebesni vodni blagoslov? Če nas hočejo prikrajšati za marsikaj tu spodaj, se s tem ne strinjajo tisti zgoraj in zato pač imamo tako vreme, kot si ga zaslužimo. Ne glede na razne lažni-ve kljukce, ki nas hočejo ob vsakem času, še posebej pa v soju žarometov, pred kamerami in (samo) mikrofoni, prepričati, da brez njih ne moremo, in so oni tisti, ki vedo za pravo pot. Seveda so pred temi nastopi poskrbeli, da so njihove malhe polne. Drugi kljukci so bolj mizarske sorte, saj se ubadajo s kljukami na vratih. Naslednja vrsta kljukcev pa se ukvarja z odločanjem o tem, kaj oziroma kdo je »in« in kaj oziroma kdo je »out« na povsem enostaven način – z vnosom kljukic za priden in naše oziroma nevnosom za poredne in njihove. Vse bolj se zdi, da je v »avtu« čedalje večji del ljudstva, kar je deloma tudi posledica tega, da so njihovi predstavniki že skoraj v stalnem ofsajdu. Vsi pa čakajo na odrešilno enajstmetrovko, ki je ni od nikoder. Ko bo enkrat končno le prišla, pa je vprašanje, kdo se bo upal streljati. Nehajmo streljati kozle tudi mi in se raje posvetimo rednim vremenskim in dnevnim opravilom!

Pretekli mesec smo bili priča enemu najbolj namočenih majev! Začel se je s prav poletnim vremenom na zadnji dan prvomajskih praznikov, nato pa je sledila občutna ohladitev. Potem je bil vsak naslednji teden v povprečju malo hladnejši. In na koncu že bolj jesenski potek temperature zraka. Sonca sicer ni bilo tako malo, a pogoste padavine in veliko pretežno oblačnih in za ta čas zelo hladnih dni s snegom do alpskih dolin, je pač pustilo

res neprijeten in nič kaj ljubezniv vremenski vtis, saj smo bili naveličani padavin in mraza že zaradi minule zime in marčevskih dni. Sicer pa - maja veliko dežja, jeseni dosti blaga! Kaj slaba tolažba je tale vremenska modrost iz zakladnice ljudskega vedenja za zelo moker in po občutku prehladen minuli mesec, pa vendarle! Statistično je bila večina Slovenije le nekoliko toplejša od dolgoletnega povprečja, tudi v naših krajih odklon ni presegel stopinje Celzija. Zato pa smo toliko bolj občutili podpovprečno osončenost (80 – 90 %). Še najbližje dolgoletnemu povprečju so bili v Pomurju. Povprečna temperatura zraka je bila maja zlasti v visokogorju in delu Primorske nekoliko pod dolgoletnim povprečjem.

Prva tretjina meseca je bila precej toplejša kot običajno, zadnja pa občutno hladnejša od dolgoletnega povprečja. V tej zadnji dekadi smo imeli kar dve izrazito hladni obdobji, ki smo si ju toliko bolj zapomnili, ker sta padli ravno na praznične dni. V primerjavi s sosednjimi postajami v Ljubljanski kotlini – ta sega precej dlje kot le okoli prestolnice – smo dobili le nekaj več kot 170 litrov vode na kvadratni meter, kar pa je še vedno za okrog 2/3 več, kot smo vajeni. Verjetno bi tista velikoplaninska pastirica tudi za letošnji maj lahko rekla, da je bilo toliko moče, da je še blato (z)gnilo. V prestolnici, kjer so krepko presegle padavinsko dvestotico, so zabeležili 4. najbolj namočen maj po letu 1951! Upoštevajoč, da so na Goriškem in v Vipavski dolini za več kot dvakratno presegle dolgoletno padavinsko povprečje padavin, in da ob tem niti ne omenjamo poplav na severni strani Alp v začetku tega meseca, smo jo še poceni odnesli. Na območju Trzinsko-Domžalsko-Mengeškega polja je bilo najbolj namočeno srednje, temperaturno sicer najbolj povprečna majska dekada, ko smo dobili več kot 70 mm padavin. Skupaj smo imeli kar 19 padavinskih dni, od tega 8 z več kot 10 mm padavin!

Na hitro vzemimo mero še letošnji meteorološki pomladi, natančneje tromesečju marec - maj. Izstopala je zlasti po veliki količini padavin in majhnem številu ur sončnega obsevanja. Temperature po Sloveniji sicer niso bistveno odstopale od dolgoletnih povprečij, a se vseeno ne moremo znebiti občutka prehladne pomladi v celoti. To obdobje sta zaznamovali dve izrazito hladni obdobji – prvo konec marca in začetek aprila ter naslednje v drugi polovici maja, ko bi sicer morale nastopiti že razmeroma poletne temperature. Edino izrazito toplo obdobje smo imeli v drugi polovici aprila in v prvih dneh maja. Najbolj bosa pa je ugotovitev, da je bil najtoplejši dan letošnje pomladi praznični 1. maj s temperaturami okoli 29 stopinj Celzija. Povprečna temperatura pomladi 2013 v Ljubljani je bila le stopinjo

manj od povprečja obdobja 1991–2010. Res pa je, da je bila v zadnjih 10 letih hladnejša od letošnje le pomlad leta 2004! S skoraj tremi četrtinami nad povprečjem (v Ljubljani skoraj 500 mm!) se je izkazal predvsem padavinski presežek (največji po sredini 80-ih let 20. stoletja), zato pa smo imeli kar za petino premalo sonca. Tako, zdaj veste, kaj je krivo za vaše morebitne težave v letošnji pomladi.

Splošna ocena je, da ne moremo biti v celoti zadovoljni z vremenom v letošnji pomladi in še manj v minulem mesecu (velja

tudi za druge slovenske občine), a tako pač je in bo, dokler bom jaz predsednik društva vremenoljubcev. Upam, da je tole dobra in samoumevna reklama z naše društvo. Kaj pa se bo dalo narediti kasneje, ko bo prišel nov zamelec, pa boste videli takrat. Verjetno se bo tudi do takrat vsak dan proti večeru postopoma (s) temnilo vse do nižin. Od poletnih mesecev sta ostala le še julij in avgust, zato je čas, da gremo na dopust ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik in predsednik Društva trzinskih vremenoljubcev

POSTAJA	Padavine maja 2013 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani zanimivi vremenski podatki za maj 2013: mesečna višin padavin v Ljubljani 1951–2013
Radomlje	43	
Letališče Brnik	48	
Trzin	65	
Grosuplje	66	
Domžale	71	
Moste pri Komendi	73	
Ljubljana Bežigrad	76	
Škofja Loka/Trnje	85	
Brezje pri Trziču	91	
Vrhnika	94	

Preglednica: Padavine in izbrani zanimivi vremenski podatki maja 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

PS Trzin nasprotuje drastičnemu dvigu cen komunalnih storitev v občini

»Posledica gospodarske krize ima vpliv na večino družin in posameznikov, zato so zadnji dvigi cen, ki na letni ravni za povprečno gospodinjstvo v Trzinu pomenijo za več kot 270 EUR višji strošek, nedopustni,« je prepričan mag. Frane Mazovec, predsednik lokalnega odbora Pozitivne Slovenije Trzin. PS Trzin zato podpira prizadevanja civilne iniciative Voda je naša last, ki zahteva, da o občutnih podražitvah občani odločajo na referendumu. Županu in občinskemu svetu predlagamo, da še pred odločitvijo upravnega sodišča glede (ne)dopustnosti referenduma, ponovno obravnavata sprejete cene komunalnih storitev, pripravita program racionalizacije poslovanja JKP Prodnik, hkrati pa naj občina sprejme odločitev o delnem subvencioniranju cen teh storitev za daljše časovno obdobje.

Po tem, ko je Vlada RS konec leta 2012 sprostila cene komunalnih storitev, je Javno komunalno podjetje Prodnik pripravilo predlog novih, znatno višjih cen, ki jih je občinski svet sprejel s Sklepom o prilagoditvi cen komunalnih storitev z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Nove cene je sprejel s 1. majem 2013, v celoti pa jih bo uveljavil v naslednjih dvanajstih mesecih. »Za odločanje občinski svet ni razpolagal z ustreznim gradivom, saj v gradivu in elaboratu niso bile ustrezno prikazane stare in nove cene ter predlagani odstotek dviga cen, manjkala pa je tudi primerjava s sosednjimi in primerljivimi občinami,« pojasnjuje mag. Frane Mazovec.

Cene, ki najbolj izstopajo in predstavljajo največje podražitve, se nanašajo na oskrbo s pitno vodo in odvajanje komunalne odpadne vode. **Strošek vodarine se je za povprečno gospodinjstvo s porabo 12 m³ vode zvišal iz 5,11 na 13,73 evrov mesečno (podražitev za**

186 %). Strošek kanalščine pa se je za povprečno gospodinjstvo zvišal iz 1,91 na 9,23 evrov mesečno (podražitev za 383%).

S takšnimi podražitvami je občina Trzin stopila v sam vrh cen komunalnih storitev. »Župan Tone Peršak in direktor JKP Prodnik Marko Fatur sta to pospremila z argumenti, da je država po daljšem času sprostila cene komunalnih storitev, pri čemer sta pozabila omeniti, da je država svojo prvotno odločitev dopolnila in za podražitve nad 30 % zahtevala soglasje pristojnega ministrstva - Ministrstva za kmetijstvo in okolje. Ali je občina pridobila ustrezno soglasje, nista navedla. Naslednji argument je bil, da so se zvišali stroški zagotavljanja teh storitev ter da preslabo vzdržujemo obstoječo komunalno infrastrukturo, čeprav ima občina Trzin dobro razvito in vzdrževano infrastrukturo. O interesu občanov – uporabnikov teh storitev nista izgubljala besed, kot da se ne zavedata, v kakšnem času živimo,« je kritičen predsednik lokalnega odbora PS Trzin, hkrati pa je opozoril tudi na dejstvo, da JKP Prodnik ustvarja visoke letne dobičke iz naslova poslovanja.

PS Trzin v celoti podpira prizadevanja skupine volilcev občine Trzin, ki zahtevajo transparentne, poštene in na dejstvih utemeljene cene komunalnih storitev. V lokalnem odboru PS Trzin županu in občinskemu svetu predlagamo ponovno obravnavo sprejetih »prilagoditev cen« komunalnih storitev, pripravo programa racionalizacije poslovanja JKP Prodnik in pripravo novega predloga cen, ki bo upošteval nujno mero racionalnega obnašanja. Ker gre za elementarne storitve, zlasti pri oskrbi s pitno vodo, bi občina Trzin po našem trdnem prepričanju morala sprejeti odločitev o delnem subvencioniranju teh storitev, ne le za nekaj mesecev ampak za daljše časovno obdobje.

PS Trzin

Enkratna denarna pomoč ob rojstvu otroka in darilo Občine Trzin

Spoštovani starši novorojenčkov!

Vse, ki bi želeli dobiti darilo ali enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka, pozivamo, da nas obvestite o izbiri darila ter vložite vlogo za enkratno denarno socialno pomoč ob rojstvu otroka. Vloga se nahaja na spletni strani www.trzin.si ali v vložišču Občine Trzin.

Rok za vložitev vloge je 3 mesece od dne otrokovega rojstva. Vlogo vložite na naslov Občina Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin. Do enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka je po sprejetem Pravilniku o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči (Uradni vestnik Občine Trzin, št. 4/2012) upravičena družina, ki na Občino Trzin poda vlogo za dodelitev pomoči in njihovi skupni dohodki, ki so osnova za izračun dohodnine, ne presegajo 1.669,17 EUR bruto mesečno na družinskega člana.

Upravičenec je eden od staršev novorojenca, ki ima skupaj z novorojencem na dan vložitve vloge stalno prebivališče v občini Trzin. Upravičenec nima pravice zahtevati denarne pomoči, če prejme denarno pomoč ob rojstvu otroka v drugi občini.

Višina enkratne denarne socialne pomoči ob rojstvu otroka znaša 208,65 EUR.

Starši novorojenih otrok lahko zaprosijo tudi za eno od naslednjih daril, ki so na ogled na vložišču:

- enoletna naročnina na eno od izbranih revij: Mama, Moj malček;

- eno od knjig: Moj prvi album, Otrokovo prvo leto, Otroci, otroci, Otroške bolezni, Z otrokom lahko sodelujete, Kompetentni otrok.

V primeru, da katera od revij oz. knjig pri ponudniku ni na voljo, se lahko staršem ponudi drugo revijo oz. knjigo.

Za dodatne informacije smo vam na voljo osebno v času uradnih ur ali na telefon: 01/564-45-44.

**In pride dan,
ko se končajo zadnje
upajoče sanje....**

ZAHVALA

ob slovesu našega dragega Mišota

MAKSIMILJANA ŠPENDALA

Z neizmerno bolečino in žalostjo v srcu se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem, še prav posebno pa prijateljem iz TD Kanja, Društva upokojencev Žerjavčki in sočlanom Združenja borcev za vrednote NOB, sodelavcem iz uredniškega odbora Odseva ter članom občinske uprave, ki ste v težkih trenutkih hude bolezni izrekli dobre želje in upali z nami. Prav posebna zahvala velja dr. Branki Kante Sotošek in sestri Marti za topel odnos in pomoč v najhujših trenutkih. Hvala tudi naši prijateljici, gospe Jožici Valenčak, za zadnje, poslovilne besede. Še enkrat velja naša zahvala

vam vsem in vsakemu posebej za podarjeno cvetje, sveče, izrečena pisna in ustna sožalja ter spremstvo na Mišotovi zadnji poti v prerani grob.

Prižgimo dve svečki, eno za njega, da mu bo svetila v neskončni tišini in drugo za nas, da nam bo razsvetljevala težko pot, po kateri bomo odslej hodili sami.

Žalujoci: žena Dunja, sin Gregor s Tino, vnuka Dan in Tim ter zet Matjaž.

SADJE ZELENJAVA
FRUTAS

**VSAK DAN SVEŽE SADJE
IN ZELENJAVA
TUDI IZ DOMAČIH VRTOV**

DARILO pri nakupu nad 20 €
**Posebno ugodne cene
za gostince!**

Frutas - sadje in zelenjava, Ljubljanska 5a, 1236 Trzin
T: 01 562 07 77

**TUKAJ
JE
LAHKO
VAŠ
OGLAS**

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

25 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si